

DRUŠTVO CRVENOG KRSTA/KRIŽA BOSNE I HERCEGOVINE

CRVENI KRIŽ FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

AMER OSMIĆ, SANDA PUTICA

DOBROVOLJNO DARIVANJE KRVI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

STANJE I PERSPEKTIVE

STUDIJA

AMER OSMIĆ
SANDA PUTICA

STUDIJA

**DOBROVOLJNO DARIVANJE
KRVI U FBiH
STANJE I PERSPEKTIVE**

Naslov

Dobrovoljno darivanje krvi u FBiH - stanje i perspektive

Autor/i

Amer Osmić, Sanda Putica

Izdavač

Crveni križ/krst Federacije Bosne i Hercegovine

Za izdavača

Namik Hodžić

Recenzenti

Prim. dr. Aida Đozo

Prof. dr. Suada Buljubašić

Dr. Alma Ljuca

Urednik/DTP

Amer Osmić

Lektura

Amina Handžić

ISBN 978-9958-9896-8-1

**CIP zapis dostupan u COBISS sistemu Nacionalne i univerzitetske biblioteke
BiH pod ID brojem 54232582**

AMER OSMIĆ
SANDA PUTICA

STUDIJA

**DOBROVOLJNO DARIVANJE
KRVI U FBIH
STANJE I PERSPEKTIVE**

Sarajevo, 2023. godine

SADRŽAJ

PREDGOVOR	7
HISTORIJSKI RAZVOJ CRVENOG KRSTA/KRIŽA U BIH	13
BOSANSKOHERCEGOVAČKO DRUŠTVO ZA POMOĆ I DOBROVOLJNU SANITARNU NJEGU U RATU I U SLUČAJU OPĆE NEVOLJE U MIRNO DOBA (1912-1918)	13
DRUŠTVO CRVENOG KRSTA KRALJEVINE SRBA, HRVATA I SLOVENACA (1918-1929)	13
DRUŠTVO CRVENOG KRSTA/KRIŽA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE (1929-1941)	14
CRVENI KRST BOSNE I HERCEGOVINE (1944-1992)	14
CRVENI KRIŽ/KRST BOSNE I HERCEGOVINE (1992-1996)	14
CRVENI KRIŽ FEDERACIJE BiH (1997-DANAS)	15
ULOGA I ZNAČAJ DARIVANJA KRVI U SAVREMENIM DRUŠTVIMA	19
KO MOŽE PRIKUPLJATI KRV	19
TIPOVI DAVALACA KRVI	21
PRIKUPLJANJE KRVI I KRVNIH SASTOJAKA	22
ZAŠTO DAVATI KRV	28
KVANTITATIVNA DIONICA ISTRAŽIVANJA	33
METODOLOGIJA - UZORAK	33
ZAKLJUČNA RAZMATRANJA I PREPORUKE	51
BIBLIOGRAFIJA	55
RECENZIJE RUKOPISA	59

PREDGOVOR

U svojoj knjizi „Sjećanje na Solferino“, Henry Dunant (Anri Dinan) pokušao je opisati ogromne razmjere ljudske patnje kojoj je svjedočio, a koja je mogla biti značajno ublažena da je bilo odgovarajuće pripremljenosti i organizovanosti medicinskih timova tog vremena. Stoga, njegova knjiga nije imala za cilj puko opisivanje ratnih strahota, već buđenje emocija kod čitalaca i njihovo animiranje za kvalitetnu pripremu na akciju u budućnosti. Plemenita ideja koju je tada predstavio postala je najveći humanitarni pokret današnjice, poznat kao Međunarodni pokret Crvenog križa/krsta i Crvenog polumjeseca koji svoju humanitarnu misiju provodi u više od 190 zemalja širom svijeta.

Bosanskohercegovačko nacionalno društvo Crvenog križa/krsta, od svog nastanka 1912. godine, kroz različite oblike svog djelovanja putem svoje organizacione strukture koju danas čini i Crveni križ Federacije BiH, kao njen najveći i najsnažniji dio i kao punopravni član Međunarodnog pokreta Crvenog križa/krsta i Crvenog polumjeseca od 2001. godine, uz prethodno priznanje od države Bosne i Hercegovine (2000. godine), provodi svoj široko definisani humanitarni mandat i javna ovlaštenja, prvenstveno u području zaštite i unapređenja zdravlja, socijalne zaštite, zdravstvenog i humanitarnog odgoja i obrazovanja, traženja nestalih osoba te pripreme i odgovora na prirodne i druge nesreće.

Imajući u vidu sveukupni značaj, ciljeve i zadatke Crvenog križa/krsta Bosne i Hercegovine kao najveće humanitarne organizacije u

našoj domovini, Crveni križ Federacije BiH je, u skladu s odredbama Zakona o Društvu Crvenog križa/krsta Bosne i Hercegovine („Sl. glasnik BiH“, broj: 39/04) i Zakona o Crvenom križu/krstu Federacije BiH (Službene novine FBiH broj: 28/06), prepoznat kao humanitarna, dobrovoljna organizacija od posebnog društvenog interesa za Federaciju Bosne i Hercegovine koja, između ostalih, ima i javno ovlaštenje u organizovanju akcija dobrovoljnog davalštva krvi i animiranju stanovništva u ovoj oblasti.

Crveni križ Federacije BiH u okviru zdravstvenog i humanitarnog odgoja i obrazovanja promoviše dobrovoljno davalštvo krvi, posebno koristeći metodu vršnjačke edukacije među mladima, organizuje i promoviše akcije dobrovoljnog davanja krvi, realizuje promotivne i zagovaračke kampanje vezane za oblast dobrovoljnog davalštva krvi, okuplja dobrovoljne davaoce krvi, prepoznaće i iskazuje zahvalnost za njihovu humanost te zagovara efikasniji formalno-pravni okvir koji definiše oblast dobrovoljnog davalštva krvi. Stoga, animiranje dobrovoljnih davalaca krvi je zahtjevan, trajan i kontinuiran proces, a svođenje animacije samo na promociju i organizovanje akcija dobrovoljnog davalštva krvi predstavlja simplificiranje ovog odgovornog zadatka.

Nažalost i pored značajnog naučno-tehnološkog napretka kojem svjedočimo, nije pronađena alternativa čovjeku kao trenutno jedinom izvoru krvi kao lijeka te miloni ljudskih života zavise o transfuziji krvi i krvnih sastojaka. Stoga, nacionalne zdravstvene strategije širom svijeta ukazuju povjerenje organizacijama Crvenog križa/krsta i Crvenog polumjeseca i zavodima/centrima/službama za transfuzijsku medicinu da kroz zajedničko djelovanje osiguraju dovoljne količine krvi i krvnih sastojaka cjelokupnom zdravstvenom sistemu za potrebe bolesnih, povrijedenih i životno ugroženih građana. Ova međunarodna praksa prepoznata je i u Federaciji BiH kroz Zakon o krvi i krvnim sastojcima (Službene novine FBiH broj: 09/10) u kojem je, u članu 46. naglašeno da „u cilju uspješnog realizovanja godišnjeg plana akcija dobrovoljnog darivanja krvi Federalni zavod, transfuzijski centri i Crveni križ Federacije BiH i kantona djeluju jedinstveno“.

Prvenstveni ciljevi Crvenog križa Federacije BiH, u okviru ovog istraživačkog projekta, jesu dodatna spoznaja problema i potreba u području dobrovoljnog davalštva krvi, odnosno identifikacije razloga zbog kojih ljudi daruju krv, odnosno ne daruju, kako bi se na temelju novih metoda i postupaka unaprijedili i inovirali načini i oblici animacije i regrutacije dobrovoljnih davalaca krvi, a posebno mladih i onih koji po prvi put daruju krv.

Podsjećamo da su navedene aktivnosti neophodne zbog, prije svega, još uvijek velikog i dominantnog broja doza krvi koje se prikupe ciljanim i porodičnim darivanjem krvi, a ne kroz planske i organizovane akcije darivanja krvi na što nas upućuje i obavezuje prethodno citirani Zakon o krvi i krvnim sastojcima u kojem, u članu 44. stoji: "Prikupljanje krvi vrši se u skladu s unaprijed planiranim ili iznenada povećanim potrebama za krvlju, saglasno načelu samodovoljnosti u potrebama za krvlju i krvnim sastojcima. Redovne potrebe za krvlju utvrđuju se godišnjim planom potreba, a iznenadne potrebe osiguravaju se vanrednim akcijama darivanja krvi i drugim mjerama". Godišnji plan potreba krvi i krvnih sastojaka u Federaciji BiH, na prijedlog Stručne komisije za transfuzijsku medicinu, utvrđuje ministar, dok u članu 45. stoji: "Na temelju plana iz člana 44. ovog zakona, Federalni zavod i transfuzijski centri, u saradnji s Crvenim križem/krstom Federacije BiH i kantona utvrđuju godišnji plan akcija dobrovoljnog darivanja krvi za svaku kalendarsku godinu. Planom iz stava 1. ovog člana utvrdit će se područja na kojim će se vršiti prikupljanje krvi".

Rezultati ovog istraživanja namijenjeni su kako organizacijama Crvenog križa i transfuzijskim službama koje imaju jedinstven zakonski i institucionalni okvir u provedbi javnog ovlaštenja animacije i regrutacije dobrovoljnih davalaca i prikupljanja krvi, tako i relevantnim autoritetima na nivou Federacije BiH i kantona – ministarstvima zdravstva, vladama i parlamentima/skupštinama s ciljem sveobuhvatnije provedbe i poboljšanja legislative i sveukupnih zdravstvenih politika u ovoj izuzetno značajnoj društvenoj oblasti za građane Federacije Bosne i Hercegovine.

Koristimo priliku da zahvalimo anketiranim građanima, volonterima i osoblju u strukturi Crvenog križa Federacije BiH, menadžmentu Federalnog zavoda za transfuzijsku medicinu, kao i cijenjenim autorima koji su dali izuzetno veliki doprinos u izradi ovog značajnog istraživačkog projekta.

Generalni sekretar
Namik Hodžić

HISTORIJSKI RAZVOJ CRVENOG KRSTA/ KRIŽA U BOSNI I HERCEGOVINI

BOSANSKOHERCEGOVAČKO DRUŠTVO ZA POMOĆ I DOBROVOLJNU SANITARNU NJEGU U RATU I U SLUČAJU OPĆE NEVOLJE U MIRNO DOBA (1912-1918)

Ime Crvenog krsta/križa odjeknulo je prvi put u Bosni i Hercegovini za vrijeme Balkanskog rata 1912/1913 godine. Na prostoru Bosne i Hercegovine prvi oblici organizovanja Crvenog krsta/križa pojavljuju se 1912. godine u Tuzli. Tada formirana organizacija zvala se Bosanskohercegovačko društvo za pomoć i dobrovoljnu sanitarnu njegu u ratu i u slučaju opće nevolje u mirno doba i imala je identične ciljeve kao i Crveni krst/križ danas. Iste godine organizovano djelovanje Crvenog krsta/križa otpočelo je i u Banjoj Luci.

DRUŠTVO CRVENOG KRSTA KRALJEVINE SRBA, HRVATA I SLOVENACA (1918-1929)

Po završetku rata 1918. godine, Bosanskohercegovačko društvo za pomoć i dobrovoljnu sanitarnu njegu u ratu i u slučaju opće nevolje u mirno doba gasi se, tačnije, prerasta u Crveni krst/križ čiji rad postaje intenzivniji 1921. godine kada se uspostavlja novi oblasni odbor Crvenog krsta/križa za BiH. Zapravo, uspostavom Kraljevine SHS dolazi i do ujedinjenja društava Crvenog krsta/križa koja su djelovala na njenom području, a ujedinjenje je objavljeno 25. decembra 1921. godine. Tako je Sarajevski oblasni odbor Crvenog krsta/križa osnovan 2. oktobra 1921. godine, Mostarski oblasni odbor Crvenog krsta/križa osnovan je 1926. godine, dok je Oblasni odbor Crvenog krsta/križa u Banjoj Luci osnovan 1923. godine.

DRUŠTVO CRVENOG KRSTA/KRIŽA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE (1929-1941)

Formiranjem Kraljevine Jugoslavije 1929. godine uspostavljaju se banovinski odbori Crvenog krsta/križa. Poslije stupanja na snagu novog Zakona o Društvu Crvenog krsta/križa Kraljevine Jugoslavije i pravila od 1933. godine, broj odbora naglo se povećava, tako da je ukupan broj banovinskih, oblasnih, općinskih i sreskih odbora i komisija bio 2.319. Legalna funkcija Društva Crvenog krsta/ križa Kraljevine Jugoslavije prestaje izbijanjem Drugog svjetskog rata na našim prostorima (1941. godine).

CRVENI KRST BOSNE I HERCEGOVINE (1944-1992)

Odlukom Nacionalnog odbora, na sjednici održanoj 13. 5. 1944. godine u Drvaru, obnovljen je rad Crvenog krsta FNRJ. Prva Glavna skupština jugoslavenskog Crvenog krsta održana je 15. decembra 1946. godine. Izbijanjem rata 1991. godine dolazi do raspada SFRJ, a time i Crvenog krsta Jugoslavije.

CRVENI KRIŽ/KRST BOSNE I HERCEGOVINE (1992-1996)

Međunarodnim priznanjem Republike Bosne i Hercegovine kao nezavisne i suverene države, 8. 4. 1992. godine, Crveni križ/krst BiH, na temelju Uredbe sa zakonskom snagom o položaju i ovlaštenjima Crvenog križa/krsta BiH predsjednika Predsjedništva BiH Alije Izetbegovića (kasnije Zakona o položaju i ovlaštenjima Crvenog krsta/križa BiH Skupštine Republike BiH), biva priznat od Republike Bosne i Hercegovine kao samostalna humanitarna organizacija i nastavlja svoje djelovanje izvršavajući ciljeve i zadatke, prije svega u oblasti zbrinjavanja velikog broja protjeranih, izbjeglih i siromašnih građana Bosne i Hercegovine. Rukovodstvo Crvenog krsta iz 1991. godine održava kontinuitet rada novonastalog i od države Bosne i Hercegovine novopriznatog Nacionalnog društva. Uskladjujući organizaciju rada s novonastalom situacijom i djelujući na prostoru pod kontrolom tadašnjih vojnih snaga u Republici Srpskoj, Crveni krst nastavlja s radom i 23. 6. 1992. godine je donesena Odluka o osnivanju Crvenog krsta Srpske Republike Bosne i Hercegovine (kasnije Republike Srpske). U Grudama je 20. 5. 1992. godine utemeljen Regionalni Crveni križ HZ Herceg-Bosna (kasnije Crveni

križ Hrvatske zajednice Herceg-Bosne).

CRVENI KRIŽ FEDERACIJE BiH (1997-DANAS)

Izbijanjem rata u Bosni i Hercegovini zemlja se podijelila kako politički tako i teritorijalno i zbog nemogućnosti jedinstvenog djelovanja Crvenog križa/krsta u BiH dolazi do njegove disolucije. U to vrijeme neke političke i vojne snage, iako je BiH bila međunarodno priznata, željele su totalnu podjelu zemlje. Zapravo, može se reći da su, iako to nije formalno-pravno učinjeno, ipak počela funkcionisati tri različita teritorijalno i politički ustrojena sistema vlasti.

Analogno ovim događanjima i Crveni se križ/krst u BiH organizuje i djeluje na istim teritorijalnim načelima što dovodi do formiranja Crvenog krsta Republike Srpske, Crvenog križa Hrvatske zajednice Herceg-Bosne i svoj rad nastavlja pravno utemeljeni Crveni križ/krst BiH. Ovako podijeljena organizacija Crvenog križa/krsta u BiH djeluje sve do potpisivanja Dejtonskog mirovnog sporazuma 1995. godine u kojoj su započete određene konsultacije s mogućim „ujedinjenjem“ Crvenog križa/krsta BiH i Crvenog križa Hrvatske zajednice Herceg-Bosna. Prvi sastanak u vezi s udruživanjem ova dva Crvena križa održan je 23. i 24. 5. 1995. godine u Čitluku. Nakon toga slijedi nekoliko zajedničkih sastanaka koje organizuje tada formirano Privremeno koordinacijsko tijelo (PKT). Članovi Privremenog koordinacijskog tijela bili su: Franjo Tolić, Branko Leko, Asim Hasurdžić, Miljenko Vukšić, Džemaludin Mutapčić i Marinko Šimunović.

U ovom vremenskom periodu značajno je spomenuti sjednicu Predsjedništava Crvenog križa/krsta BiH i Crvenog križa Hrvatske zajednice Herceg-Bosna zajedno s Privremenim koordinacijskim tijelom, održanu 30. 9. 1996. godine u Sarajevu kada je donesen zaključak da se održi Izborna skupština CKFBiH. Ovim sastankom predsjedavao je Franjo Tolić, u to vrijeme član Predsjedništva CKBiH i predsjednik PKT. Ubrzo potom održan je još jedan sastanak s istim učesnicima, tačnije 21. 10. 1996. godine u prostorijama MKCK u Sarajevu. Na ovom sastanku određen je datum za održavanje Izborne skupštine CKFBiH.

Održavanju I (prve) - sjednice Skupštine Crvenog križa FBiH prethodio je sastanak sekretara svih općinskih organizacija Crvenog križa održan u Novom Travniku, a nešto kasnije i savjetovanje predsjednika svih organizacija održano u Zenici 6. 3. 1997. godine.

Od službenog usvajanja Odluke o formiranju CKFBiH do održavanja Izborne Skupštine prošlo je punih 17 mjeseci. Prva Izborna skupština CKFBiH održana je 18. 10. 1997. godine u Sarajevu. Skupštinu je otvorio i njenim radom do izbora predsjednika Skupštine rukovodio Marinko Šimunović. Radno su predsjedništvo činili još i Jelena Štrbac, Sead Hasić, Asim Hasurdžić i Sead Jašarević. Izbornoj skupštini od 107 pozvanih prisustvovalo je 88 zastupnika. Za predsjednika Skupštine CKFBiH izabran je prim. dr. Fadil Jahić. Za prvog predsjednika CKFBiH izabrana je prim. dr. Sadžida Rašidagić, a kasnije na prvoj sjednici Predsjedništva za prvog sekretara CKFBiH imenovan je Franjo Tolić.

Od tada pa sve do današnjih dana, 19-tu godinu, Crveni križ FBiH ima uzlaznu putanju kako u svom organizacijskom tako i u operativnom radu. Prilika je ovo da se kaže kako je CKFBiH snažno podržavao inicijativu za uspostavu DCK/K na nivou Bosne i Hercegovine. Ta podrška i zalaganja cijelokupne strukture CKFBiH bila su od velikog značaja za uspostavu DCK/K BiH koje je formirano 15. 12. 2000. godine održavanjem Izborne Skupštine DCK/K BiH. Društvo je priznato od strane Vijeća ministara BiH 7. 9. 2000. godine, a Odluka je objavljena u Sl. glasniku BiH br. 24/2000. Međunarodno priznanje DCK/K BiH od strane MKCK uslijedilo je 8. maja 2001. godine, a Upravni odbor Međunarodne federacije društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca 16. maja 2001. godine primio je Društvo CK/K BiH u privremeno članstvo Međunarodne federacije što je potvrđeno na Generalnoj skupštini Međunarodne federacije održanoj od 7. do 11. novembra 2001. godine u Ženevi. Tako je DCK/K BiH postao punopravna 177. članica MFDCK-a i CP-a.

Crveni križ Federacije BiH danas ima 10 kantonalnih i ukupno 79 organizacija koje imaju gradski ili općinski sistem organizacije.

ULOGA I ZNAČAJ DARIVANJA KRVI U SAVREMENIM DRUŠTVIMA

**„DAVANJE KRVI JE HUMANA GESTA KOJA SE ODVIJA U SKLADU SA NAČELIMA
DOBROVOLJNOSTI, BESPLATNOSTI, ANONIMNOSTI I SOLIDARNOSTI“**

(ZAKON O KRVI I KRVNIM SASTOJCIMA, 2010)

Krv je jedini nezamjenjivi lijek, a služi spašavanju ljudskih života i liječenju raznih bolesti. S obzirom na to da ne postoji zamjenski pripravci za krv, potrebno je okrenuti se transfuziji krvi koja doprinosi spašavanju ljudskih života kao i produženju životnog vijeka, odnosno poboljšanju kvalitete života kod pacijenata kojima je krv neophodna. Sigurnost i dostupnost krvi i krvnih pripravaka podrazumijeva više elemenata kao što su: podmlaćivanje populacije u darivanju krvi, napuštanje porodičnog davalaštva, odgovarajući sistemi i procesi u prikupljanju, proizvodnji, skladištenju i transportu krvi i krvnih pripravaka, monitoring sistema za integritet hladnog lanca, serološko i napredno molekularno testiranje na krvlju prenosive bolesti kao i "konstantna obnova i povećanje baze podataka dobrovoljnih davalaca krvi, kvalitetno testiranje krvi na markere transfuzijski prenosivih bolesti, obrada krvi te sigurna i racionalna upotreba transfuzije (Blood donor counselling: implementation guidelines [WHO], 2011).

KO MOŽE PRIKUPLJATI KRV

„Transfuzijska djelatnost je djelatnost od općeg interesa kojom se osiguravaju dovoljne količine krvi i krvnih sastojaka za liječenje oboljelih i povrijedjenih“ (Zakon o krvi i krvnim sastojcima, 2010). Dijelom II Zakona o krvi i krvnim sastojcima uređena je organizacija transfuzijske

djelatnosti, a nosilac djelatnosti je Zavod za transfuzijsku medicinu Federacije Bosne i Hercegovine.

Članom 7. regulisani su poslovi Federalnog zavoda pa tako: Federalni zavod, pored poslova koje obavlja na temelju propisa koji regulišu zdravstvenu zaštitu, obavlja i sljedeće poslove:

- propagira dobrovoljno davalanstvo krvi,
- organizuje i provodi kontinuiranu edukaciju kadra iz oblasti transfuzijske medicine,
- istraživačku djelatnost u transfuzijskoj medicini,
- nadzire racionalnost/opravdanost primjene krvi i krvnih sastojaka,
- prati i analizira učinke transfuzijskog liječenja,
- donorske i terapijske aferezne procedure,
- prikupljanje krvi za autolognu transfuziju,
- ispitivanje poremećaja hemostaze,
- imunogenetsku obradu i testove za određivanje podudarnosti tkiva primaoca i davaoca,
- vodi evidencije i dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona,
- uspostavlja i održava jedinstven informacijski sistem podataka u skladu s ovim zakonom
- vodi jedinstveni registar davalaca koji su privremeno ili trajno isključeni zbog preboljele zarazne bolesti, davaoca u čijoj je krvi potvrđnim testovima dokazana prisutnost uzročnika zaraznih bolesti, davaoca čija je krv u postupku transfuzije uzrokovala bolest primaoca i davaoca rijetkih krvnih grupa, kao i jedinstveni registar oboljelih od hemofilije,
- vodi jedinstveni registar ozbiljnih štetnih događaja i ozbiljnih štetnih reakcija,
- ostvaruje saradnju s međunarodnim organizacijama, udruženjima i srodnim transfuzijskim ustanovama u Bosni i Hercegovini i u drugim državama,
- i druge poslove u skladu sa zakonom i aktom o osnivanju.

U okviru Zavoda djeluju transfuzijski centri i odsjeci za transfuziju koji imaju odobrenje za obavljanje određenih poslova u okviru djelatnosti (2010). Važno je napomenuti da pored Zavoda za

transfuzijsku medicinu kao krovne federalne ustanove djeluju **Crveni križ Federacije BiH** koji je zakonom ovlaštena organizacija koja učestvuje u organizaciji dobrovoljnog davanja krvi i animiranju stanovništva u ovoj oblasti (Zakon o Crvenom krstu/križu Federacije BiH, 2006). Shodno s javnim ovlaštenjima, tradicionalno i u saradnji sa Zavodom i službama za transfuziologiju na federalnom i kantonalnim nivoima, Crveni križ Federacije BiH djeluje kroz:

- organizovanje akcija dobrovoljnog davanja krvi,
- obilježavanje Svjetskog dana dobrovoljnih davalaca krvi,
- edukacije animatora dobrovoljnog davaštva krvi,
- organizovanje susreta davalaca krvi,
- pripremu, izradu i distribuciju informativno-edukativnog materijala koji se putem organizacija Crvenog križa distribuira u školama, transfuziološkim službama, organizovanim akcijama i drugim javnim mjestima,
- održavanje jedinstvene baze podataka dobrovoljnih davalaca krvi,
- provođenje javne kampanje, organizovanje okruglih stolova, javnih tribina, predavanja i slično,
- dodjelu priznanja višestrukim davaocima krvi,
- saradnju sa medijima, udruženjima i drugim organizacijama (Vodič za dobrovoljno davaštvo krvi [CKFBiH], 2016).

TIPOVI DAVALACA KRVI

Svako davanje krvi nije isto, a razlikujemo tri vrste davanja krvi:

1. Dobrovoljno neplaćeno; 2. Porodično/zamjensko i 3. Plaćeno

Dobrovoljni, neplaćeni davaoci krvi zapravo predstavljaju pouzdanu opskrbu sigurnom krvlju jer je prevalencija infekcija krvi najmanja u ovoj grupi. Ovakvi davoci krvi ne poznaju pacijenta za kojeg daju krv. Uglavnom im se pristupa putem medija, uključujući radio ili televizijske oglase, putem pisama ili telefonskih poziva.

Porodični/zamjenski davaoci su također dobrovoljni i neplaćeni, međutim njihovo je darivanje krvi vezano isključivo za nadoknađivanje krvi hospitalizovanom članu porodice ili prijatelju. U nekim državama,

zavisno o sistemu i stepenu nedostatka krvi, transfuzija se može vršiti samo ako se dobije zamjenska jedinica krvi, nezavisno o činjenici ide li donirana krv pacijentu ili u sam sistem (Allain, 2011).

Rezolucijom WHA63.12 Svjetske zdravstvene organizacije potiče se sve države članice da razviju državne sisteme utemeljene na dobrovoljnim neplaćenim davanjima i da rade na samodostatnosti (2010). Na svjetskom nivou, u periodu od 2013. do 2018. godine povećan je broj donacija od dobrovoljnih neplaćenih donacija, i to za 7.8 miliona, od čega najviše u Americi i Africi (za više od 20% svaka). Sedamdesetdevet (79) država prikupilo je više od 90% zaliha krvi kroz dobrovoljno davalštvo i to uglavnom u državama s visokim i srednjim dohotkom. 56 država članica još uvijek se polovično oslanja na porodično tj. zamjensko davanje krvi. Bez obzira na altruističnost samog čina davanja krvi, 16 država članica prijavilo je plaćeno prikupljanje jedinica krvi u 2018. godini (WHO, 2020).

U Federaciji Bosne i Hercegovine prikupljanje krvi i krvnih sastojaka regulisano je Zakonom o krvi i krvnim sastojcima. Članom 22. ovog Zakona prikupljanje se temelji na načelima dobrovoljnosti, besplatnosti, anonimnosti i solidarnosti, što znači da davalac krvi ne smije primiti nikakvu novčanu naknadu. Razlog tome jesu definicije WHO, ISBT, IFCR i Council of Europe da je dobrovoljni davalac krvi osoba koja daruje krv, plazmu ili stanične dijelove krvi po slobodnoj volji i ne prima za to nikakvu nadoknadu, niti novčanu niti na način koji se može smatrati nadomjestkom novca. Skromni poklon i osvježenje nakon darivanja krvi su prihvatljivi. Nakon svakog darivanja davalac ima pravo na zahvalni obrok koji je osvježenje nakon darivanja. Također, napominje se da u iznimnim slučajevima u kojima se davalac poziva od strane Federalnog zavoda, transfuzijskog centra ili Crvenog krsta/križa, davaocu se osigurava jedan obrok i naknada putnih troškova (2010).

PRIKUPLJANJE KRVI I KRVNIH SASTOJAKA¹

Također, bitno je razlikovati i vrstu davanja krvi. Pa tako razlikujemo:

- 1. Davanje potpune krvi,**
- 2. Davanje trombocita,**

¹ Ova podjela postoji i praktikuje se u zemljama okruženja. U Zavodu za transfuzijsku medicinu FBiH praktikuje se davanje pune krvi i trombocita. U određenim rijetkim situacijama i prikupljanje autologne krvi.

- 3. Davanje eritrocita,**
- 4. Davanje plazme,**
- 5. Autologna donacija (autotransfuzija).**

Većina ljudi smatra da davanje krvi podrazumijeva davanje pune krvi. U tom slučaju uzima se količina od 450 ml, nakon čega se razdvaja na komponente za transfuziju: crvene krvne stanice, plazmu i trombocite. Punu krv muškarci mogu darivati svaka tri mjeseca, dok žene punu krv mogu darivati svaka četiri mjeseca.

Trombociti pomažu pri kontroli vlastitog krvarenja, a uglavnom se koriste kod prerano rođene djece, primaoca transplantiranih organa, hematoloških pacijenata kao i kod liječenja **kancerogenih oboljenja**. Aparat koji se koristi prilikom davanja trombocita omogućava prikupljanje potrebnih komponenti krvi dok ostale komponente vraća u tijelo. Darivanje trombocita putem staničnog separatora može se raditi do 12 puta godišnje.

Eritrociti ili crvene krvne stanice su od značaja s obzirom na to da prenose kisik u sve dijelove tijela što ih čini najčešće transfundiranom komponentom.

Tablela 1 Krvne grupe i vrste davanja; izvor: (INOVA blood donor services, 2021)

KRVNA GRUPA DAVAOCA	OPTIMALNA ZA DAVANJE	MOŽE DATI	MOŽE PRIMITI OD
A+	TROMBOCITA PLAZME	A+, AB+	A+, A-, 0+, 0-
A-	PUNE KRVI ERITROCITA	A-, A+, AB-, AB+	A-, 0-
B+	TROMBOCITA PLAZME	B+, AB+	B+, B-, 0+, 0-
B-	PUNE KRVI ERITROCITA	B-, B+, AB-, AB+	B-, 0-
0+	PUNE KRVI ERITROCITA	0+, A+, B+, AB+	0+, 0-
0-	PUNE KRVI ERITROCITA	Svim krvnim grupama	0-
AB+	TROMBOCITA PLAZME	AB+	Svih krvnih grupa
AB-	TROMBOCITA PLAZME	AB-, AB+	AB-, A-, B-, 0-

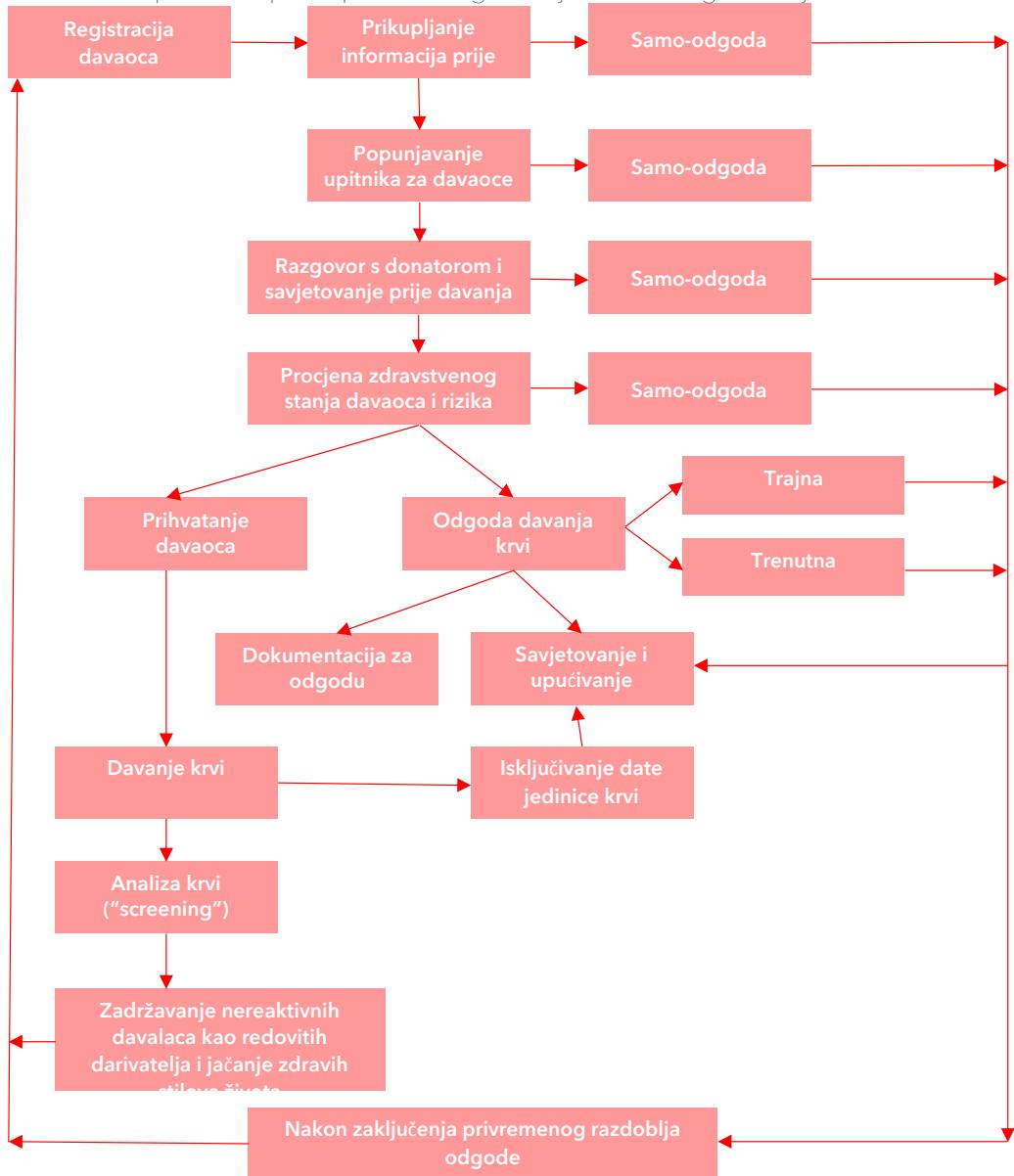
Kod davanja eritrocita koristi se ista tehnologija kao i kod skupljanja trombocita, a mogu se donirati svakih 16 sedmica. Plazma se prikuplja na vrlo sličan način, ali ono što je značajno je da je AB neg., idealna krvna grupa. Plazma se može donirati svakih 28 dana.

Autologne donacije podrazumijevaju donacije za vlastitu upotrebu. Dakle, u slučaju operativnog zahvata, pacijent može donirati vlastitu krv koja će biti korištena tokom samog zahvata (We Are Blood, 2021). U tabeli U tabeli 1 prikazane su krvne grupe te optimalne vrste donacija, što ne znači da se iste ne mogu koristiti u drugim vrstama davanja krvi. Važno je napomenuti da se prema preporukama savremene transfuzijske medicine napušta pravilo univerzalnih krvnih grupa, odnosno ide se ka tome da svaki pacijent primi krv ili krvni sastojak svoje krvne grupe. Međutim u hitnim/vanrednim okolnostima može se pribjeći univerzalnoj krvnoj grupi za eritrocite i plazmu. Analogno navedenom, univerzalna krvna grupa je O negativna (O-). Davaoci krvne grupe O imaju jedinstvenu moć da pomognu svima kojima je potrebna transfuzija krvi. Crvena krvna zrnca O- davaoca mogu se transfundirati svakome, bez obzira na krvnu grupu osobe. Ovo je ključno za pacijente u hitnim vanrednim situacijama u slučaju da postoji problem pri određivanju krvne grupe ili nema na stanju krvne grupe pacijenta. Kada se odredi krvna grupa pacijenta, ljekari mogu prijeći na krvnu grupu za buduće transfuzije. Dok je O- univerzalna krvna grupa za transfuziju pune krvi i eritrocita s druge strane univerzalna krvna grupa za transfuziju trombocita i plazme je AB negativna (AB-). Jedna je od najrjeđih krvnih grupa, samo 1% svjetskog stanovništva ima ovu posebnu krvnu grupu. Trombociti od AB- donora mogu se koristiti za svakog pacijenta kome je potrebna.

KO MOŽE DATI KRV

Svjetska zdravstvena organizacija dala je preporuke za izbor davalaca krvi po kojima davaoci krvi moraju biti dobrog zdravlja u vrijeme davanja krvi te bez krvlju prenosivih infekcija. Odabir davalaca u svakom trenutku mora biti rigorozan te se dosljedno primjenjivati na sve davaoce krvi. Svrha odabira davaoca je procjena pojedinca da bude davalac krvi na način da je davanje krvi sigurno za davaoca, a krv

Shema 1 Operativni postupci - od registracije do samog davanja krvi

Izvor: WHO, 2012

i krvni sastojci sigurni za primaoca (Blood donor selection: Guidelines on Assessing Donor Suitability for Blood Donation [WHO], 2012).

1. Registracija davaoca >
2. Informacije prije davanja >
3. Ispunjavanje upitnika za davoce >
4. Intervju sa davaocima i savjetovanje prije davanja >
5. Procjena zdravlja davaoca i rizik >
6. Pisani pristanak

Registracija davalaca podrazumijeva prikupljanje općih podataka o davaocu, čak i ako njihova krv ne bude prihvaćena. Prilikom registracije svaki davalac bi trebao dobiti informacije i edukativni materijal, kao i upitnik koji bi se trebao ispunjavati prilikom svakog davanja krvi. Informacije prije davanja krvi neophodne su kako bi se davaoci upoznali sa zdravstvenim uvjetima koje mogu dovesti do toga da je davalac neprikladan za davanje krvi. U tom slučaju davalac sam može odlučiti o odgađanju davanja krvi, odnosno može pomoći u povratku davaoca ako razumije razlog zašto ovom prilikom ne bi trebao davati krv.

Povjerljivost podataka iz upitnika je od iznimne važnosti, a sam upitnik bi trebalo pregledati prije razgovora sa davaocima. Tokom razgovora može se procijeniti opće zdravstveno stanje davaoca, historija bolesti i svi rizici od krvlju prenosivih bolesti te se može provjeriti je li donator razumio sva pitanja i ispravno odgovorio na njih. Faza procjene zdravlja davaoca odnosi se na fizički pregled, vaganje i/ ili mjerjenje vitalnih znakova (puls, krvni pritisak) te pregled mjesta za venepunkciju.

Svi davaoci koji ne ispunjavaju kriterije za odabir moraju biti odgođeni na trenutnoj ili trajnoj osnovi, ali je bitno odnositi se prema njima s poštovanjem te im je potrebno na povjerljiv način objasniti razlog odgađanja – je li odgađanjem štite vlastito zdravlje ili zdravlje potencijalnog primaoca.

Preporuke Svjetske zdravstvene organizacije kažu da davaoci krvi i krvnih sastojaka mogu biti:

- Sve osobe između 18 i 65 godina starosti;
- U slučaju davanja cijele krvi, za prikupljanje $350\text{ml} \pm 10\%$ krvi, osobe moraju biti najmanje 45kg teške, odnosno 50kg za prikupljanje $450\text{ml} \pm 10\%$;
- U slučaju davanja plazme ili trombocita, osobe moraju biti najmanje 50kg teške;
- U slučaju davanja eritrocita, osobe moraju imati volumen krvi od najmanje 5l te ne smiju biti pretili sa najmanjom težinom od 70kg;
- Potencijalni davaoci moraju imati puls između 50 - 100 otkucaja u minuti, odnosno normalan krvni pritisak, što podrazumijeva sistolni pritisak <180 mm Hg gornja granica a donja granica 100 mm Hg., dijastolni gornja granica 100, donja granica <60 mm Hg.

- Nivo hemoglobina kod potencijalnih ženskih davalaca ne smije biti ispod 12.0g/dl (125g/l), odnosno 13.0g/dl (135 g/l) kod muških davalaca;
- Trudnice i dojilje ne mogu davati krv.

Također postoji i cijeli niz preporuka u slučaju nezaraznih bolesti, a koje se tiču hematoloških poremećaja, kardiovaskularnih bolesti, respiratornih, gastrointestinalih, metaboličkih i endokrinih, imunoloških bolesti, bolesti bubrega i mokraćnih puteva, bolesti centralnog živčanog sistema, malignih bolesti, muskuloskeletalnih poremećaja, bolesti kože, psihijatrijskih poremećaja te osoba koje su iz određenih razloga imale neku vrstu imunizacije tj. vakcinacije (WHO, 2012).

U skladu s preporukama Svjetske zdravstvene organizacije, Parlament Federacije BiH je Članom 24. Zakona o krvi i krvnim sastojcima odredio da davalac „može biti punoljetna, sposobna osoba, za koju je ljekarskim, laboratorijskim pregledima utvrđeno da može dati krv odnosno krvni sastojak, bez opasnosti za njegovo zdravlje i da njegova krv neće ugroziti zdravlje primaoca. Izuzeto od stava 1. ovog člana, davalac može biti maloljetna osoba, ali ne mlađa od 17 godina, uz pisani saglasnost roditelja ili staratelja“ (2010).

Crveni križ Federacije BiH je 2016. godine izdao vodič za dobrovoljno davalanstvo krvi u kojem je jasno naznačeno da krv privremeno ne mogu dati osobe koje:

- imaju nizak hemoglobin;
- imaju visok ili nizak krvni pritisak;
- žene za vrijeme trudnoće ili dojenja;
- imaju lakše akutne bolest (hunjavica, prehlada);
- imaju tetovaže i/ili piercing;
- su u alkoholiziranom stanju;
- uzimaju antibiotike;
- nakon primanja transfuzije;
- nakon operativnih zahvata i sl.;
- imaju infektivne bolesti;
- nakon vakcinacije.

Također, naznačeno je i koje osobe ne mogu trajno dati krv, a podrazumijevaju osobe koje imaju:

- hronična sistemska oboljenja sa insuficijencijom organa;
- maligna oboljenja svih sistema i organa;
- bolesti srca i pluća;
- oštećenja digestivnog trakta (hronična oštećenja jetre i pankreasa);
- osobe sa rizičnim ponašanjem (visoko rizično seksualno ponašanje, hronični alkoholizam, narkomanija);
- nosioci HIV virusa, Hepatitisa B i C, sifilisa i dr.

Svakog davaoca krvi, kao i svaku jedinicu krvi, potrebno je evidentirati u elektronском ili pisanim obliku. Dijelom V, tačkom 2. Zakona o krvi i krvnim sastojcima regulišu se obaveze i prava davaoca, dok se tačkom 3. i 4. reguliše evidencija testirane krvi i krvnih sastojaka (2010). Zavod za transfuzijsku medicinu FBiH je na svojoj web stranici objavio i niz razloga zbog kojih se ovi podaci prikupljaju. Bez obzira na činjenicu da je čin davanja krvi anoniman i dobrovoljan, identifikacija davaoca krvi potrebna je iz više razloga: JMBG je jedini podatak koji je različit za svakog građanina; u slučaju kasne reakcije na davanje krvi, lakše je ustanoviti razloge; u slučaju da je pacijent koji je primio krv obolio od krvlju prenosive bolesti, može se potvrditi mogućnost zaraze transfuzijom krvi; pravovremeno obavlještanje davaoca o nalazima testiranja (Zavod za transfuzijsku medicinu FBiH).

ZAŠTO DAVATI KRV

Svakog dana hiljade ljudi trebaju doniranu krv i/ili krvne sastojke kako bi ih održali u dobrom zdravlju ili im omogućili da ostanu živi. Međunarodna federacija društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca u svom Globalnom okviru za djelovanje postavila je za cilj postizanje 100% dobrovoljnog neplaćenog davanja krvi u svim zemljama svijeta. Ovaj cilj temelji se na priznanju da su ovakvi davaoci krvi temelj sigurne i održive opskrbe krvlju. Bez postavljanja sistema, niti jedna država ne može pružiti dovoljno krvi svim pacijentima. Dobro uređen sistem dobrovoljnog davalštva krvi jača ujedno i socijalni kapital zemlje jer dobrovoljni davaoci predstavljaju i vrijedno nacionalno dobro (Towards

100% Voluntary Blood Donation: a GLobal Framework for Action [WHO i IFRC], 2010).

Ako nivo krvi opadne uslijed nesreće ili bolesti, tijelo nema dovoljno kisika i drugih hranjivih tvari za održavanje vitalnih organa. U ovom slučaju pribjegava se transfuziji krvi koja može pomoći, no dobro-voljno davanje krvi ima pozitivne efekte i na same davaoce.

DOPRINOS CJEOKUPNOJ ZAJEDNICI

Prema američkom Crvenom križu, jedna jedinica krvi može spasiti život do tri osobe (2021). Činjenica da davaoci krvi mogu dovesti do promjene u životima drugih, može potaknuti i donoatorski osjećaj dobrobiti.

UTJECAJ NA TJELESNU TEŽINU

Postoje tvrdnje, koje nisu naučno dokazane, da davanje krvi sagorijeva 650 kalorija. Korist je kratkoročna i neće pomoći pri mršavljenju, ali istraživanje iz 2012. godine sugerira da vaganje prije davanja krvi može pomoći pri identifikaciji pretilosti kod ljudi. Na isti način mogu se identificirati i ljudi koji nemaju dovoljnu težinu. Ovakvim se ljudima može ponuditi pomoći u upravljanju težinom i povezanim zdravstvenim problemima (Murphy et al.).

ZDRAVLJE KARDIOVASKULARNOG SISTEMA

2019. godine tim stručnjaka u Nizozemskoj napravio je istraživanje na gotovo 160 000 žena koje su davale krv 10 ili više godina. Oni su zaključili da davanje krvi ima „zaštitni učinak visoke frekvencije protiv kardiovaskularnih bolesti“ (Peffer, K. et al.).

UTICAJ NA KRVNI PRITISAK

Neka istraživanja sugeriraju da davanje krvi može smanjiti krvni pritisak. 292 davaoca davali su krv jednom do četiri puta u toku godine dana. Otprikljike polovina imala je visok krvni pritisak, međutim rezultati istraživanja pokazuju da što su osobe češće davale krv, imale su značajnije poboljšanje krvnog pritiska (Kamhieh-Milz, S. et al., 2016).

CJELOKUPNO ZDRAVLJE

Istraživanje iz 2007. godine, nad preko milion davalaca krvi dovelo je do zaključka da davaoci krvi imaju 30% manju šansu od umiranja od bilo kojeg razloga i 4% manju šansu za razvoj raka. Samim tim, davaoci krvi uživaju zdravlje bolje od prosječnog (Edgren, G. et al.). Međutim, mogu se javiti određene postdonatorske reakcije. Da bi iste prevenirali treba provesti postupke koji osiguravaju da darivanje krvi protekne uredno. Kako Cirino navodi (2017) postoje određene nuspojave koje se mogu pojaviti, što uključuje:

- modrice,
- vrtoglavica i mučnina,
- bol,
- tjelesna slabost.

Zakon o krvi i krvnim sastojcima FBiH dao je okvire za prikupljanje krvi i krvnih sastojaka u smislu prava i obaveza kako institucija koje se bave prikupljanjem krvi, tako i pojedinaca koji su potencijalni davaoci krvi. Samim time, potrebno je još jednom napomenuti da je u Federaciji Bosne i Hercegovine prikupljanje krvi dobrovoljno, što znači da se davaocu ne može novčano nadoknaditi davanje krvi, odnosno da davalac ne može primiti novčanu naknadu. Međutim, u Članu 53, tački 4 Zakona o radu FBiH regulisano je odsustvo radnika s posla. Pa tako, radnik, dobrovoljni davalac krvi, za svako davanje krvi ima pravo na najmanje jedan dan plaćenog odsustva (2016). Također, bitno je napomenuti da od 2009. god. shodno Odluci Parlamenta FBiH (Sl. novine 21/09) imamo pravilo o oslobođanju od plaćanja participacije gdje se u Članu 5. navodi da se "osigurana lica koja su dobrovoljni davaoci krvi i to lica koja su darovala krv 10 i više puta" oslobođaju plaćanja participacije.

KVANTITATIVNA DIONICA ISTRAŽIVANJA

Jedna od aktivnosti koje je provodio Crveni križ/krst Federacije Bosne i Hercegovine (CK FBiH) u prethodnom periodu jest akcija pod nazivom "Budi tu za nekog drugog. Daruj krv. Spasi život" (2018. godine moto Svjetskog dana dobrovoljnih davalaca krvi), koja neizbjježno ukazuje na značaj darivanja krvi u spašavanju ljudskih života u savremenim društвima, odnosno poklonu koji nekome život znači.

Jedna od uloga CK FBiH u ovom području djelovanja jest da "podigne svijest o potrebi za redovnim davanjem/darivanjem krvi" građankama i građanima Federacije Bosne i Hercegovine "kako bi se osigurala kvalitetna, sigurna i dostupna krv i krvni sastojaci za pacijente kojima je potrebna". Prvenstveno zbog podizanja svijesti o značaju darivanja krvi nastala je i ova studija i podaci koji su predstavljeni u sljedećim poglavljima ove studije.

METODOLOGIJA - UZORAK

Pomoću kvantitativnog istraživačkog pristupa (anketiranja), u periodu od 23. 2. 2021. godine do 23. 3. 2021. godine prikupljeni su podaci o stavovima, viđenjima te očekivanjima građanki i građana Federacije Bosne i Hercegovine o procesu dobrovoljnog darivanja krvi. Podaci za potrebe istraživanja prikupljeni su primjenom tehnike ankete online1 putem. Tabela 2. daje pregled osnovnih informacija o postupku istraživanja.

TABELA 2: Osnovne informacije o postupku istraživanja

Period provođenja istraživanja	23.02.2021. - 23.03.2021. godine
Metoda prikupljanja podataka	Anketiranje (online platforma Google forms)
Instrument	Anketni upitnik - instrument izrađen za potrebe istraživanja
Ispitanici	Građanke i građani Federacije Bosne i Hercegovine od 16 do 70 godina starosti
Veličina uzorka	U istraživanju je učestvovalo 1 754 ispitanika

Kada je riječ o uzorku, isti je karakterisan kao slučajni uzorak svih građanki i građana koji imaju pristup internetu i društvenim mrežama u Federaciji Bosne i Hercegovine. Prema podacima Agencije za statistiku Bosne i Hercegovine preko 75% građanki i građana Federacije Bosne i Hercegovine (FBiH) ima pristup internetu. Najčešće osobe treće životne dobi, dakle starije od 65 godina nemaju internet priključak i ne konzumiraju sadržaj ovog medija. Prema analiziranom, možemo utvrditi da je postotak korisnika interneta na području FBiH koji imaju internet priključak i svakodnevno koriste društvene mreže iznad 75%, što nas dovodi do stava da je provedeno istraživanje prema svim metodološkim pravilima (ciljno stanovništvo, veličina uzorka i metoda pri izboru uzorka) s nivoom pouzdanosti od 99% i intervalom pouzdanosti od $\pm 3,08\%$, reprezentativno. U Tabeli 3. navedene su osnovne administrativno-teritorijalne karakteristike uzorka u odnosu na broj stanovnika u FBiH prema popisu stanovništva provedenom 2013. godine.

TABELA 3: Karakteristike uzorka (ispitane populacije)

Kanton	Broj ispitanika (N)	Broj ispitanika (%)	Broj stanovnika prema Popisu 2013 - FBiH (N)	Broj stanovnika prema Popisu 2013 - FBiH (%)
Zeničko-dobojski kanton	276	15,74	364.433	16,42
Zapadno-hercegovački kanton	61	3,49	94.898	4,28
Unsko-sanski kanton	217	12,37	273.261	12,31
Srednjobosanski kanton	253	14,42	254.686	11,48
Posavski kanton	37	2,11	43.453	1,96
Kanton Sarajevo	318	18,13	413.593	18,64
Kanton 10	58	3,30	84.127	3,79
Hercegovačko-neretvanski kanton	167	9,52	222.007	10,00
Bosansko-podrinjski kanton	18	1,03	23.734	1,07
Tuzlanski kanton	349	19,89	445.028	20,05
Ukupno	1754		2.219.220	

Tabela jasno pokazuje da je postotni odnos uzorka i ukupnog ciljnog stanovništva prema popisu stanovništva u odnosu na područje prebivališta vrlo sličan. Kada je riječ o sociodemografskim pokazateljima, dobijeni podaci ne oslikavaju stanje kakvo je zabilježeno u popisu stanovništva u odnosu na spol, jer se bilježi "prezastupljenost" žena (63,9%) u odnosu na muškarce (36,1%). Ova disproporcija u odnosu na popis stanovništva može se pravdati istaknutim pokazateljima da žene značajno češće učestvuju u online anketama u odnosu na muškarce.

REZULTATI ISTRAŽIVANJA

Socio-demografske karakteristike

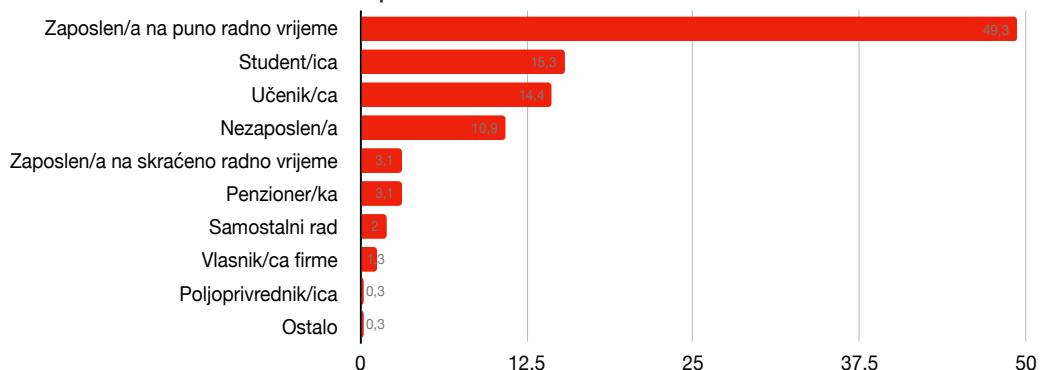
Da bi se jasnije mogli razumjeti motivi i razlozi građanki i građana FBiH o dobrovoljnom darivanju krvi, nužno je kratko dati pregled osnovnih sociodemografskih karakteristika ispitanog stanovništva. U sljedećoj tabeli prikazana je spolna, dobna i obrazovna podjela dobijenih odgovora.

TABELA 4: Spolna, dobna i obrazovna distribucija uzorka

Spol	N	%
Žensko	1116	63,9
Muško	630	36,1
Dob	N	%
16 - 25 godina	736	42,0
26 - 34 godine	326	18,6
35 - 55 godina	587	33,5
56 i više godina	103	5,9
Stečeni nivo obrazovanja	N	%
Osnovna škola (NK)	46	2,6
OŠ i stručna osposobljenost (PKV)	14	0,8
Trogođišnja srednja škola (KV)	119	6,8
Četverogodišnja srednja škola (SSS)	837	47,7
Bakalaureat - dodiplomski studij (VSS)	496	28,3
Master - Magisterij	218	12,4
Doktorat	23	1,3

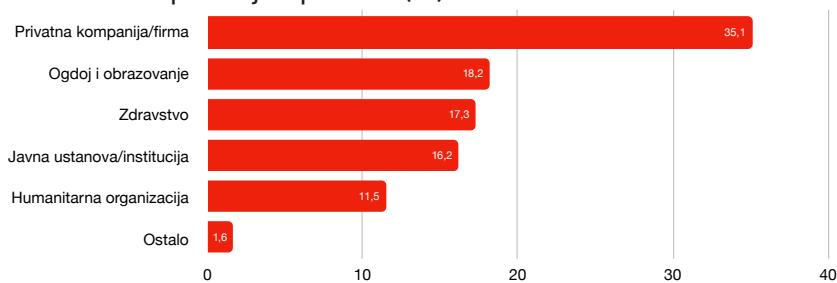
Zanimljivo je istaknuti da je prosječna starost ispitanika 32 godine (SD 12,882), dok je najviše ispitanika (mod) u dobnom intervalu od 16 do 25 godina (42%). Kada je riječ o stečenom nivou obrazovanja tabela pokazuje da najviše ispitanika ima završenu četverogodišnju srednju školu (47,7%), dok 13,7% ispitanih navodi da ima stečenu diplomu magistra, odnosno doktora nauka (1,3%). Prema navedenom možemo konstatovati da 3,4% ispitanog stanovništva ima nizak nivo obrazovanja, 54,5% ispitanih ima srednji nivo obrazovanja, dok 42% njih navodi da su stekli visok nivo obrazovanja. Također smo ispitali i trenutnu aktivnost ispitanika, dobijeni podaci prezentovani su u grafikonu (1).

GRAFIKON 1: Radna aktivnost ispitanika (%)

Prethodni grafikon jasno pokazuje da je u ukupnom ispitanom stanovništvu gotovo svaka druga osoba zaposlena na puno radno vrijeme. Prema Anketi o radnoj snazi (2020) od ukupnog broja stanovnika u FBiH njih 45,5% su u aktivnom periodu (radno sposobni). Dok je stopa zaposlenosti u istom periodu iznosila 37,5% a nezaposlenosti 17,5%. Kada je riječ o sektorima u kojima su zaposleni ispitanici, podjela odgovora predstavljena je u grafikonu ispod.

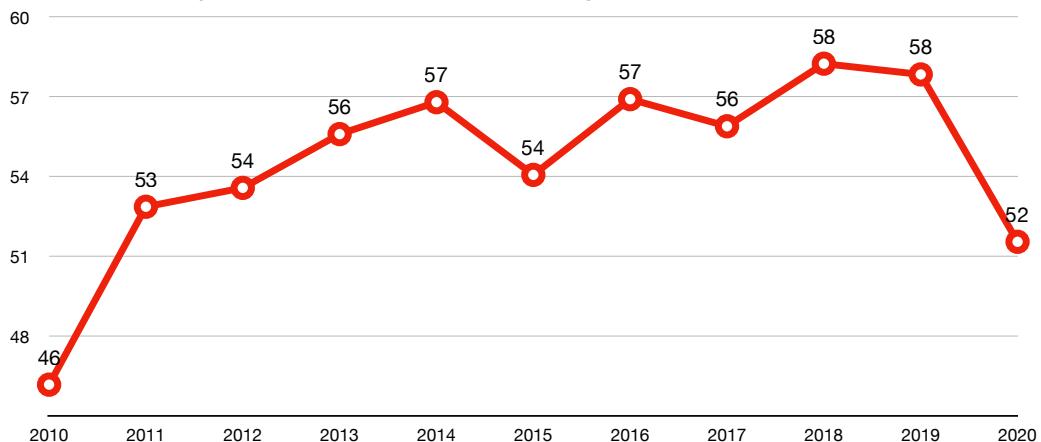
GRAFIKON 2: Sektor zaposlenja ispitanika (%)

Nakon što smo dali inicijalni profil ispitanog stanovništva, nužno je predstaviti i stavove o dobrovoljnom darivanju krvi ispitanika u Federaciji Bosne i Hercegovine. Dobijeni pokazatelji mogu nam poslužiti da dobijemo jasan okvir u kojem pravcu trebaju ići strategije koje se vode u procesu promovisanja i motivisanja stanovništva da, u što je moguće većem broju, prihvate biti dobrovoljni darivaoci krvi. Prema relevantnim naučnim izvorima jedna donirana doza krvi može spasiti do tri ljudska života. Kada je riječ o području primjene donirane krvi ona se najčešće koristi u slučajevima: liječenja kancerogenih oboljenja (20%), kardiovaskularnih oboljenja (16%), abdominalnih oboljenja (16%), u slučaju povređivanja pri određenim aktivnostima (12%), itd.

Spremnost za darivanjem krvi u Federaciji Bosne i Hercegovine varira iz godine u godinu (vidjeti grafikon 3), ali je očigledan pad u 2020. godini. Kao mogući razlog mogu se uzeti u obzir pandemijski uvjeti u kojima se našlo ciljno stanovništvo. Trend broja uzetih doza krvi za desetogodišnji period prikazan je u grafikonu ispod.

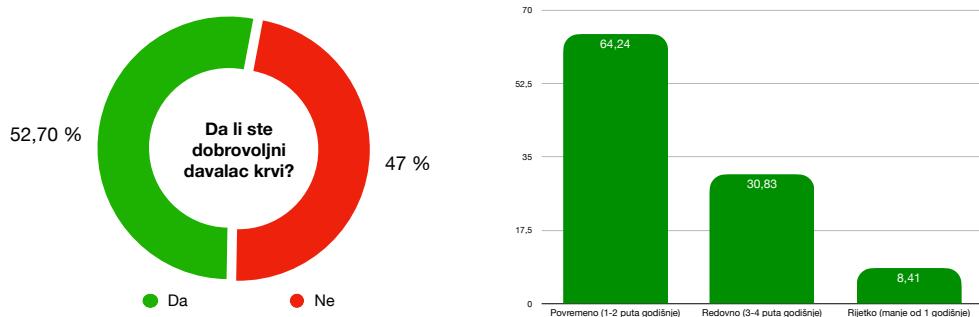
GRAFIKON 3: Broj uzetih doza krvi 2010. - 2020. godina (u 000)

Prema podacima Zavoda za transfuzijsku medicinu FBiH u Federaciji BiH u 2020. godini uzeto je 51.567 doza krvi, što je u odnosu na prethodnu godinu (2019) za 6.283 doze krvi ili 12,18% manje. Imajući na umu da postoje razni oblici prikupljanja potrebnih doza krvi, vrlo je važno promovisati, edukovati ali i animirati stanovništvo prvenstveno putem Crvenog križa/krsta Federacije Bosne i Hercegovine da postupa društveno odgovorno i u što većem procentu daruje krv ukoliko je u mogućnosti.

Kada je riječ o stanovništvu FBiH, prema dobijenim pokazateljima 52,7% ispitanih navelo je da je nekada u **toku svog života barem jednom** dobrovoljno darivalo krv. U sljedećim grafikonima prezentovani su navedeni podaci kao i podaci o spolnoj i dobnoj razlici u odnosu na pitanje je li ispitanik nekada dobrovoljno darivao krv.

GRAFIKON 4: Da li ste dobrovoljni davalac krv i učestalost davanja krv u toku jedne godine (%)

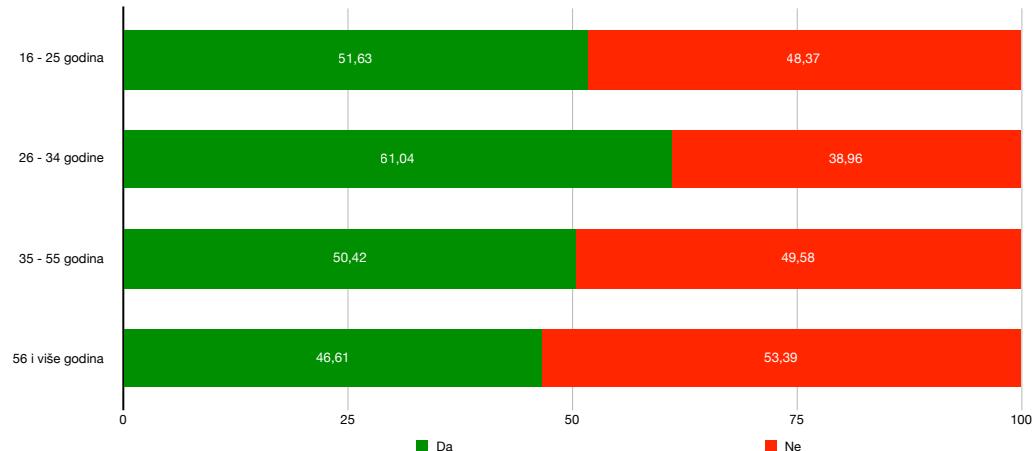

Kao što grafikon 4. pokazuje, svaka druga ispitanica navodi da je dobrovoljni davalac krv. Kada je riječ o učestalosti uočavamo značajne razlike, velika većina ispitanih (64,24%) navodi da daruje krv jednom do dva puta godišnje, gotovo svaka deseta osoba koja je učestvovala u istraživanju a navela da je dobrovoljni davalac krv, krv daruje manje od jednom godišnje. Ovdje je bitno napomenuti da bi se posebna pažnja trebala posvetiti ispitivanju razloga apstinencije od darivanja krvi kod osoba koje su to nekada činile. Skoro svaki treći ispitanik (30,83%) navodi da redovno daruje krv, odnosno da to čini barem 3-4 puta godišnje. Kada je riječ o spolnoj razlici uočavamo da su žene češći apstinenti od darivanja krvi, također kada je riječ o ženama koje daruju krv one to čine značajno manje učestalo u odnosu na muškarce.

GRAFIKON 5: Dobrovoljni davalac krv prema spolu (%)

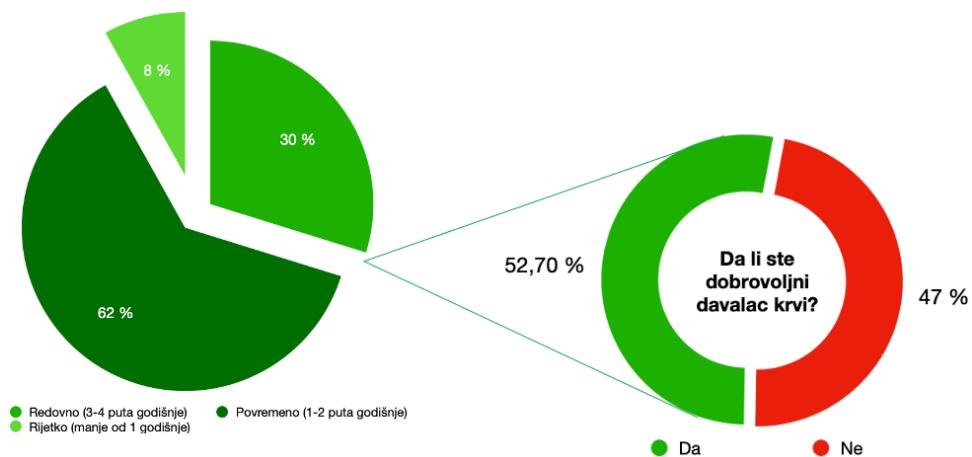
GRAFIKON 6: Dobrovoljni davalci krvi prema starosnoj dobi (%)

Grafikon 5. i 6. pokazuju da su češće muškarci ti koji daruju krv u odnosu na žene te da su osobe između 26 i 34 godine najčešće oni koji su nekada darivali krv. Također, općenito gledano 52,7% ispitanih naveli su da su nekada dobrovoljno darivali krv dok je 47,3% ispitanih navelo da nikada nisu dobrovoljno darivali krv. Zanimljivo je također istaknuti da je najveći procenat onih koji su naveli da nikada nisu darivali krv u dobroj grupi od 56 godina i više.

Ako analiziramo i uporedimo dobijene podatke s internacionalnim pokazateljima oko spremnosti da se daruje krv, uočavamo da je situacija u Bosni i Hercegovini a samim time i u Federaciji Bosne i Hercegovine nešto lošija u odnosu na zemlje Evropske unije. Pokazatelji na temelju prikupljenih podataka ukazuju na trend opadanja spremnosti na dobrovoljno darivanje krvi te se u 2021. godini kreće u odnosu 10:1,5. Dakle, na 10 stanovnika 1,5 su redovni dobrovoljni darovaoci krvi, odnosno 15% stanovništva koje je to u mogućnosti zapravo i daruje krv. Analizirajući određene studije kao i pokazatelje kojima raspolažu nacionalni uredi Crvenog križa/krsta (npr. Deutsches Rotes Kreuz/Crveni križ/krst SR Njemačke), 80% stanovništva neke države nekada u životu treba krv, analogno tome podaci o spremnosti za darivanje krvi u Bosni i Hercegovini nisu na zadovoljavajućem nivou te uočavamo potrebu za intenziviranjem pristupa ovoj problematici, prvenstveno putem edukacije i animacije ciljnog stanovništva. Ako analiziramo učestalost (redovitost) darivanja krvi, onih koji su naveli da su nekada darivali krv uočavamo da mnogi ispitanici daruju krv vrlo rijetko što pokazuje i naredni grafikon.

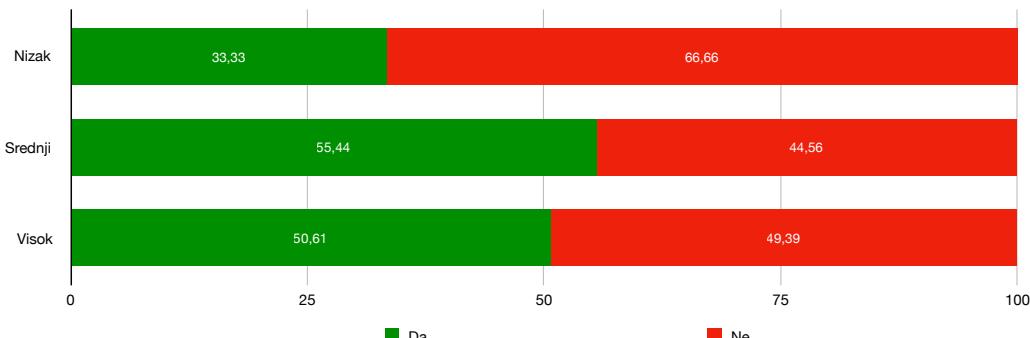
GRAFIKON 7: Učestalost darivanja krvi (%)

Zanimljivo je da ispitanici koji su naveli da su nekada u životu darivali krv (52,7%) većinom (64,24%) navode da daruju krv barem jednom godišnje, dok svega 8,41% navodi da je to rijetko odnosno manje od jednom godišnje. Nadalje, 30,83% ispitanih sebe percipira kao redovnog darivaoca krvi koji daruje krv tri ili više puta godišnje. Dobijeni podaci o učestalosti darivanja krvi suprotni su prethodnim istraživanjima te ukazuju na mogućnost da ispitanici daju društveno prihvatljive odgovore u nekim segmentima.

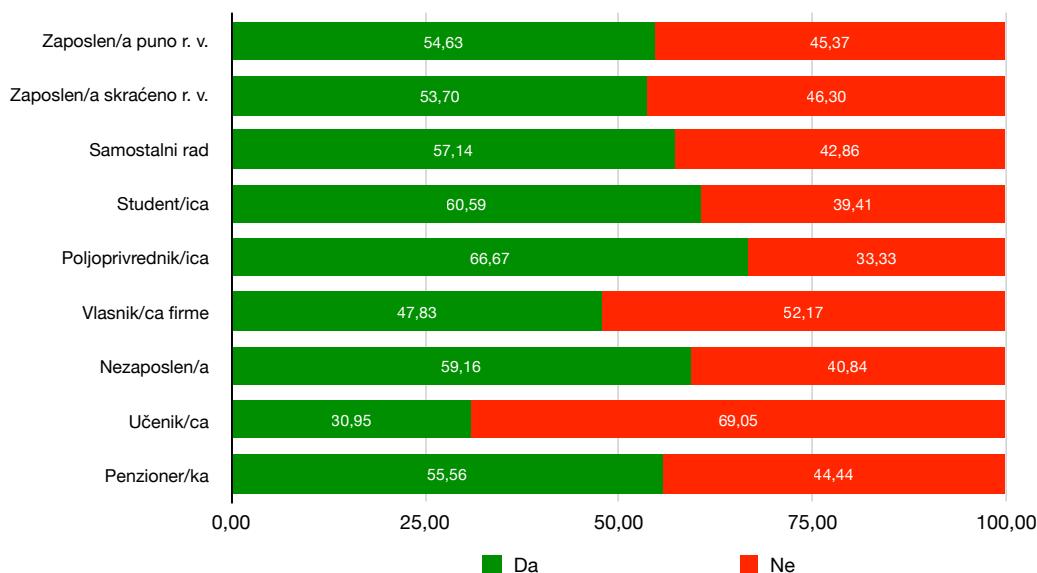
Zanimljivo je također pogledati postoji li razlika u odnosu na stečeni nivo obrazovanja ili sektor zaposlenja jer se vrlo često polazi od prepostavke da ako je stanovništvo edukovanije i ima relevantna predznanja te razumije proces darivanja krvi, koji je potpuno siguran i bezopasan za pojedinca (kako je prethodno navedeno svaka osoba prolazi određeni broj faza da bi mogao darivati krv), time je i veća spremnost za davanjem krvi. Kakva je situacija kada su ova dva faktora u pitanju kod građanki i građana Federacije Bosne i Hercegovine prikazano je u sljedećem grafikonu.

GRAFIKON 8: Spremnost na dobrovoljno darivanje krvi u odnosu na nivo obrazovanja (%)

Prezentovani grafikon pokazuje da nema značajne razlike između srednjeg i visokog nivoa obrazovanja, dok su osobe koje su navele da imaju niži nivo obrazovanja (osnovna škola i manje) izrazile značajno manju spremnost za darivanjem krvi. Također, zanimljivo je prikazati zavisili vrsta aktivnosti ili sektora zaposlenja na veću spremnost za dobrovoljno darivanje krvi. Dobijeni podaci prikazani su u grafikonu ispod.

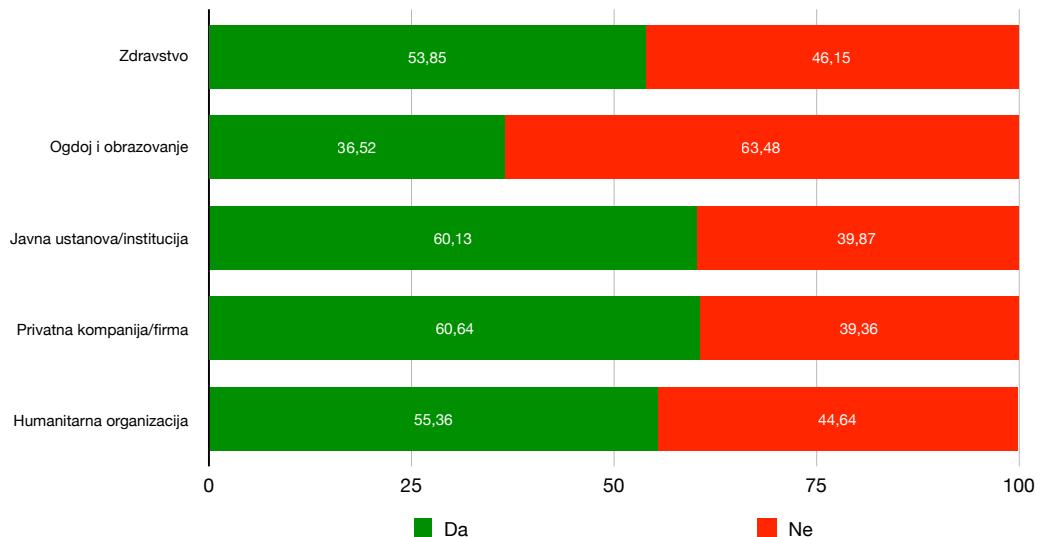
GRAFIKON 9: Vrsta aktivnosti u odnosu na spremnost za dobrovoljno darivanje krvi (%)

Kao što je vidljivo iz grafikona 9, studenti, nezaposleni, penzioneri najčešće izražavaju spremnost za dobrovoljno darivanje krvi, dok s druge strane učenici (što je potpuno razumljivo zbog dobnog ograničenja) te vlasnici/vlasnice firmi najmanje su spremni darivati krv. Kada je riječ o punoljetnim zaposlenim osobama zanimalo nas je kakva je njihova

spremnost za dobrovoljno darivanje krvi s obzirom na vrstu zanimanja.

GRAFIKON 10: Spremnost za darivanje krvi u odnosu na sektor zaposlenja (%)

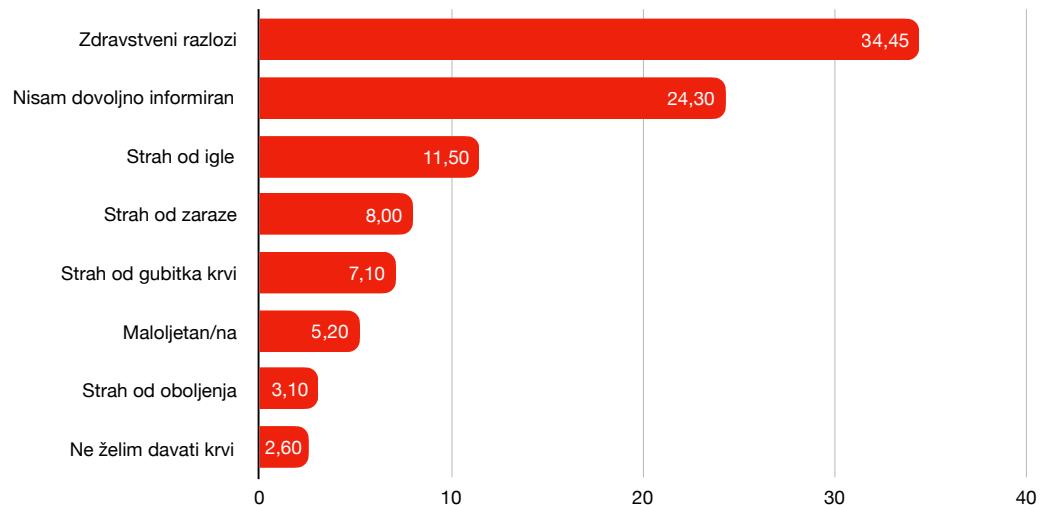
Na temelju prethodnog grafikona možemo uočiti da najveći disbalans vlada kod zaposlenih u sektoru odgoja i obrazovanja. Ovaj zabrinjavajući pokazatelj gdje tek svaka treća ispitana osoba izražava spremnost za dobrovoljno darivanje krvi (36,52%), trebala bi biti putokaz Crvenom križu/krstu Federacije Bosne i Hercegovine u kojem pravcu organizovati edukacije, odnosno da se poboljša spremnost zaposlenih u sektoru odgoja i obrazovanja na darivanje krvi, pogotovo ako uzmemo u obzir da ova podgrupa u stanovništvu čini značajan udio.

Nadalje, iako svjesni značaja dobrovoljnog darivanja krvi, zaposleni u sektoru zdravstvene zaštite ne razlikuju se značajno od drugih sektora, štoviše osobe zaposlene u javnim ustanovama/institucijama, privatnim firmama i humanitarnim organizacijama izrazili su veću spremnost za dobrovoljno darivanje krvi u odnosu na zaposlene u zdravstvenom sektoru (vidi grafikon 10).

Kako smo prethodno napomenuli 52,6% ispitanih navelo je da je nekada u životu dobrovoljno darivalo krv, dok 47,4% ispitanih navodi da nije dobrovoljni davalac krvi. Čini se bitnim otkriti razloge zašto neko ne može ili ne želi darivati krv da bi se u skladu s tim spoznajama moglo strategijski pristupiti s ciljem da što više onih koji mogu darivati krv postanu davaoci krvi. U sljedećem grafikonu navedeni su najčešći razlozi zašto neko nije dobrovoljni davalac krvi.

GRAFIKON 11: Najčešći razlozi što neko ne može/ne želi darivati krv (%)

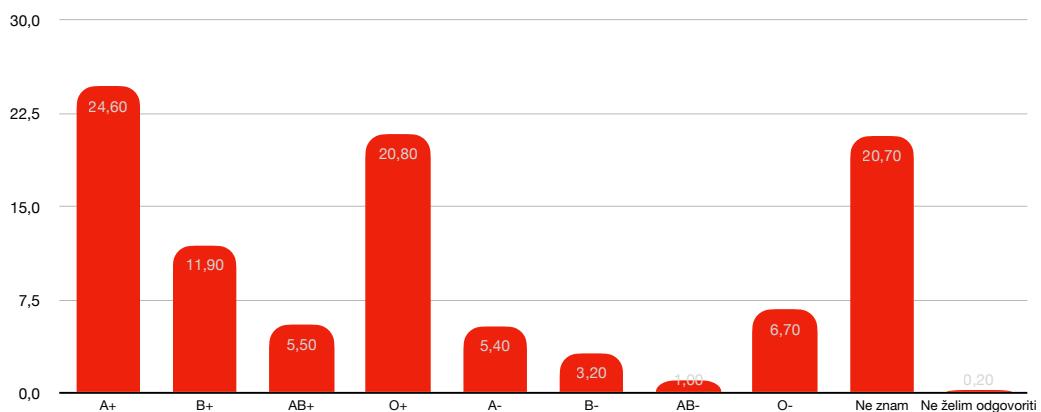

Iz grafikona je jasno vidljivo da više od jedne trećine ispitanih koji su naveli da nisu davaoci krvi, krv ne mogu darivati zbog zdravstvenih razloga (najčešći zdravstveni problemi: anemija i kardiovaskularni problemi). Gotovo svaka četvrta ispitana osoba smatra da nije dovoljno informisana o procesu darivanja krvi. Ovaj je nalaz iznimno važan jer ukazuje na moguće područje djelovanja CK FBiH, dok 11,5% navodi strah od igle ili 8% strah od zaraze. Vrlo je zanimljivo da je u uzorku svega 2,6% ispitanih kategorično u svom stavu da ne želi darivati krv, što bi trebao biti dodatni motiv promotorima dobrovoljnog darivanja krvi da u procesu edukacije i animacije građanki i građana Federacije Bosne i Hercegovine ulože dodatne napore i istaknu sve pozitivne efekte koje nosi darivanje krvi.

Upravo segment koji se odnosi na nedovoljnu informisanost, razne strahove koji tište građanke i građane FBiH, CK FBiH može putem raznih kampanja ublažiti i podići spremnost darivanja krvi kako putem

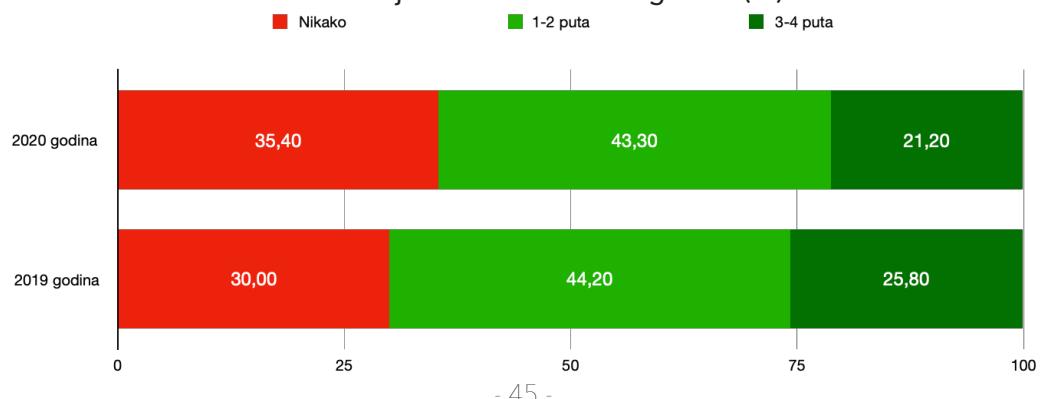
informacija/edukacija uživo (face2face), ali čini se značajnim uočiti neiskorištene potencijale koje nudi Internet i raznorazne društvene mreže, gdje prema urađenoj analizi CK FBiH ima značajnog prostora za napredak. Jedan segment koji se čini iznimno zabrinjavajući, a koji nudi prostor za motivaciju i animaciju građanki i građana FBiH jeste da od ispitane populacije svaka peta osoba (20,7%) ne zna krvnu grupu, tako da jedna od sljedećih kampanja može uzeti u fokus važnost znanja vlastite krvne grupe.

GRAFIKON 12: Krvna grupa (%)

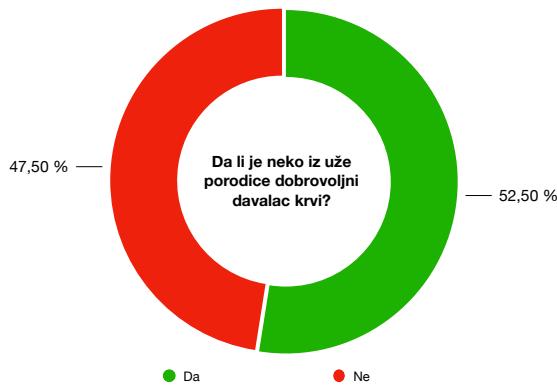
Očekivanje istraživačkog tima u pripremi istraživanja bilo je da se primarno zbog nedovoljne informisanosti broj darovalaca krvi kako redovnih tako i onih koji to čine prvi put zbog pandemije COVID-19 značajno smanji. Pandemijski uvjeti kako se i pretpostavilo imali su značajan utjecaj na spremnost građanki i građana FBiH da daruju krv, što je prezentovano u sljedećem grafikonu.

GRAFIKON 13: Učestalost darivanja krvi u odnosu na godinu (%)

Analogno dobijenim pokazateljima može se konstatovati da je uočena razlika u "spremnosti" darivanja krvi između 2019. i 2020. godine. Prvenstveni razlog, kako je i očekivano, jesu pandemijski uvjeti života, gdje građanke i građani najčešće zbog "straha" za vlastito zdravlje u manjem intenzitetu izražavaju spremnost za darivanje krvi u odnosu na 2020. godinu.

GRAFIKON 14: Dobrovoljno darivanje krvi u odnosu na užu porodicu (%)

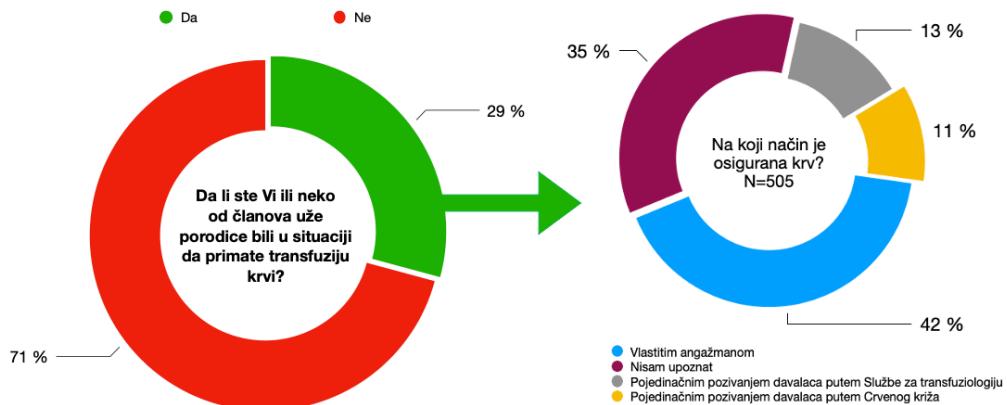

Kada je riječ o darivanju krvi, važan segment predstavlja i "porodična promocija i tradicija" darivanja 52,50 % krvi, jer istraživanje potvrđuje da su članovi porodice češće darovaoci krvi ako im je neko od članova uže porodice s kojom svakodnevno komuniciraju (najčešće otac, majka, brat sestra, itd.) dobrovoljni davalaci krvi. Podaci pokazuju i neizmjeran značaj redovnih darivaoca krvi kao promotora koji bi se mogli još direktnije uključiti u kampanje i edukacije CK FBiH. Ovu tvrdnju potvrđuje i nekoliko ispitanika koji navode da je potrebno: "Više se angažovati u dijeljenju informacija o važnosti darivanja krvi, dati primjere javnosti iz više stvarnih ličnih primjera onih koji žele podijeliti svoje iskustvo. Potrebno je i naglasiti kako darivanje krvi utječe na onoga ko daruje krv, kako se odražava na zdravlje čovjeka jer većina i nije upoznata s tim" (Sanel, 38 god.). Svaki drugi učesnik u istraživanju navodi kako mu je poznato da je neko od članova uže porodice dobrovoljni davalac krvi, dok 47,5% ispitanih tvrdi da niko od članova uže porodice nema naviku darivati krv.

S druge strane također je važan pokazatelj koliko su građanke i građani svjesni potrebe darivanja krvi, odnosno jesu li imali u svom bližem okruženju, tačnije užoj porodici nekoga kome je bila potrebna transfuzija krvi te ako su upoznati kako i na koji način je osigurana krv. Dobijeni rezultati pokazuju da je gotovo jednoj trećini ispitanih (29%) ili članovima njihove uže porodice bila potrebna transfuzija krvi, dok 71% navodi da se niti on niti neko od članova uže porodice nije našao u sličnoj situaciji.

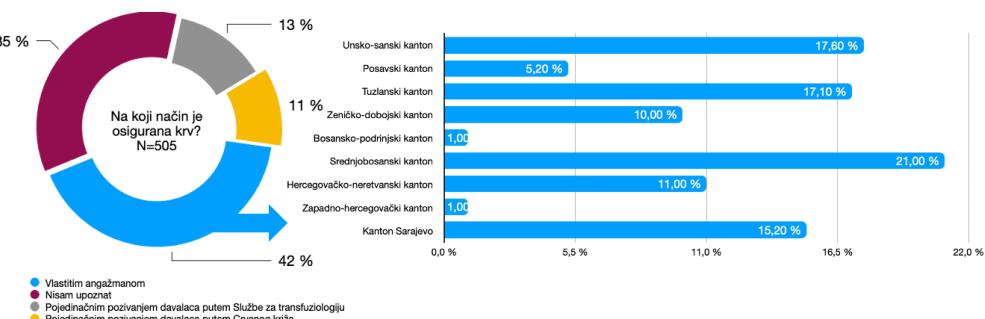
Kada je riječ o darivanju krvi, važan segment predstavlja i "porodična promocija i tradicija" darivanja 52,50 % krvi, jer istraživanje potvrđuje da su članovi porodice češće darovaoci krvi ako im je neko od članova uže porodice s kojom svakodnevno komuniciraju (najčešće otac, majka, brat sestra, itd.) dobrovoljni davalaci krvi. Podaci pokazuju i neizmjeran značaj redovnih darivaoca krvi kao promotora koji bi se mogli još direktnije uključiti u kampanje i edukacije CK FBiH. Ovu tvrdnju potvrđuje i nekoliko ispitanika koji navode da je potrebno: "Više se angažovati u dijeljenju informacija o važnosti darivanja krvi, dati primjere javnosti iz više stvarnih ličnih primjera onih koji žele podijeliti svoje iskustvo. Potrebno je i naglasiti kako darivanje krvi utječe na onoga ko daruje krv, kako se odražava na zdravlje čovjeka jer većina i nije upoznata s tim" (Sanel, 38 god.). Svaki drugi učesnik u istraživanju navodi kako mu je poznato da je neko od članova uže porodice dobrovoljni davalaci krvi, dok 47,5% ispitanih tvrdi da niko od članova uže porodice nema naviku darivati krv.

GRAFIKON 15: Primatelji transfuzije krvi i način osiguranja krvi (%)

Ako analiziramo odgovore ispitanika o tome na koji način je osigurana potrebna krv za užeg člana porodice kojem je bila potrebna transfuzija krvi, većina ispitanih navodi da je krv osigurana vlastitim angažmanom (42%), 35% ispitanih nisu upoznati s načinom osiguranja krvi, dok 13% navodi da je krv osigurana pojedinačnim pozivanjem davalaca krvi putem Službe za transfuziologiju, a 11% tvrdi da je krv osigurana pojedinačnim pozivanjem davalaca krvi putem CK FBiH. Kada je riječ o osiguranju krvi za potrebe transfuzije, situacija u Federaciji BiH prema stavovima ispitanika značajno se razlikuje u odnosu na kanton prebivališta (grafikon 16).

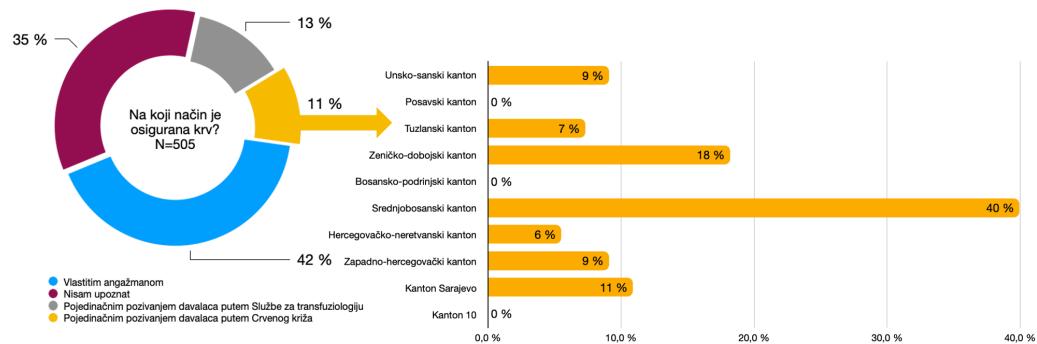
GRAFIKON 16: Osiguranje krvi vlastitim angažmanom u odnosu na Kanton prebivališta (%)

Kao što grafikon 16. pokazuje, vlastitim angažmanom najčešće se osigurava krv u Srednjobosanskom (21%), Unsko-sanskom (17,6%),

Tuzlanskom kantonu (17,1%) dok je u Zapadnohercegovačkom kantonu (1%) i Bosansko-podrinjskom kantonu (1,0) vlastiti angažman da se osigura krv jako rijetka pojava. Također, Sarajevski kanton (15,2%) i Zeničko-dobojski kanton (10%) imaju zastupljen vlastiti angažman kao tip osiguranja krvi. Također smo željeli ispitati ima li razlike u odnosu na mjesto prebivališta kada je riječ o učestvovanju Crvenog križa/ krsta u osiguranju krvi, odnosno gdje se najčešće pojedinačno pozivaju davaoci putem Crvenog križa/krsta Federacije Bosne i Hercegovine.

GRAFIKON 17: Osiguranje krvi pojedinačnim pozivanjem davalaca putem Crvenog križa/krsta FBiH u odnosu na Kanton prebivališta (%)

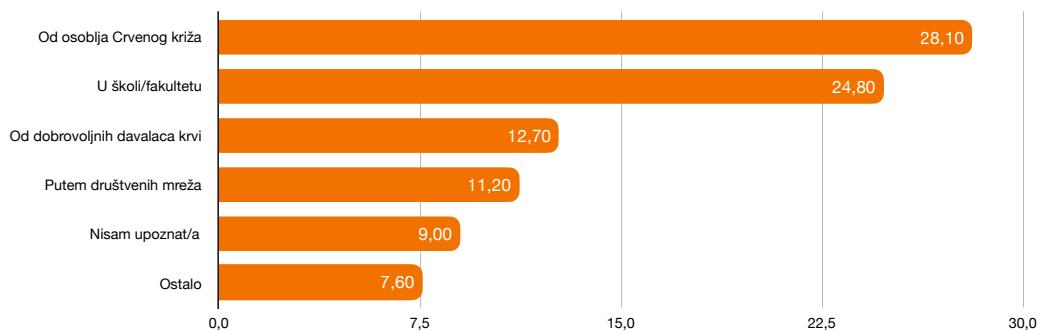

Ponovno na prvom mjestu ispitaniци iz Srednjobosanskog kantona koji su u 40% slučajeva naveli da im je krv osigurana za njih ili člana uže porodice putem pojedinačnih poziva CK FBiH prema davaocima krvi. U Zeničko-dobojskom kantonu 18% ispitanih navelo je da im je na isti način osigurana krv, njima ili nekom bliskom članu porodice. Nadalje, ova praksa se u Kantonu Sarajevo događa u 11% slučajeva, u Zapadnohercegovačkom i Unsko-sanskom kantonu u 9% slučajeva, Tuzlanskom 7% i u Hercegovačko-neretvanskom kantonu 6%. Zanimljivo je istaknuti da niko od ispitanika u Kantonu 10, Posavskom kantonu i Bosansko-podrinjskom kantonu nije imao ovaj tip osiguravanja krvi za sebe ili nekog bliskog člana porodice.

Jedan od najvažnijih segmenata u promicanju društveno odgovornih vrijednosti kao što je između ostalog i darivanje krvi, jest način i proces kako se ono provodi. Pogotovo kada je riječ o darivanju krvi građanke i građani FBiH trebali bi imati dostupne sve potrebne informacije kako putem edukacija tako i na službenim

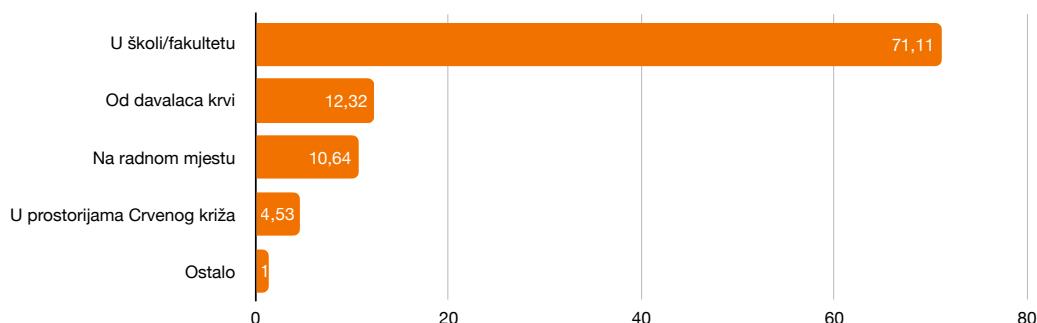
internetskim stranicama te društvenim mrežama. Zbog prepostavke da mnogi građani i građanke FBiH nisu dovoljno upućeni u proces i načine darivanja krvi, željeli smo provjeriti percipirani stav ispitanika o upoznatosti s procesima i načinima darivanja krvi kao i gdje su dobili te informacije i/ili edukacije. Dobijeni rezultati prikazani su u grafikonu 18.

GRAFIKON 18: Na koji način ste dobili informacije o dobrovoljnem davanju krvi? (%)

Građanke i građani FBiH informacije o procesu i načinima darivanja krvi najčešće dobijaju od osoblja Crvenog križa (28,1%), zatim u školi i na fakultetu 24,8% (s tim da i obrazovnom sistemu jako često edukacije i informativne susrete provodi upravo osoblje CK), svaki deseti ispitanik navodi da je informacije o darivanju krvi dobio od dobrovoljnih davalaca krvi (12,7%), dok je 11,2% ispitanih informacije dobilo putem društvenih mreža (interneta). Zabrinjava podatak da 9% ispitanih navodi da uopće nije upoznato s načinima i procesom darivanja krvi. Zanimalo nas je također jesu li ispitanici nekada "učestvovali na nekoj od prezentacija s osnovnim informacijama o darivanju krvi?". Rezultati su u najmanju ruku iznenadjujući, uzme li se u obzir sistemski pristup ovom problemu pogotovo u obrazovnom sistemu sekundarnog i tercijarnog tipa. Prema dobijenim rezultatima 55,3% ispitanika navodi da nikada nije učestvovalo na nekoj od prezentacija s osnovnim informacijama o darivanju krvi, dok 44,7% navodi da je prisustvovalo takvom tipu prezentacije. Zanimljivim se čini istaknuti da ispitanici najčešće navode da su takvu prezentaciju imali priliku slušati u školi ili na fakultetu.

GRAFIKON 19: Gdje je održana prezentacija/upoznavanje sa osnovnim informacijama o darivanju krvi (%)

Na kraju, prije samih zaključnih razmatranja i preporuka valja istaknuti najvažnije poruke ispitanika koje su naveli kao važne za lakši, jednostavniji, efikasniji proces darivanja krvi. Tako jedna ispitanica navodi: "Molim vas kada organizujete masovno davanje krvi da bude u popodnevnom terminu tako da ljudi koji rade mogu doći i darivati krv a da ne izostanu s posla.", dok drugi ispitanik navodi: "Bolji društveni status dobrotljivih darivaoca krvi (DDK) i briga o višestrukim DDK te ulaganje više u promociju DDK kod mladih te uključiti vladajuće da izdvoje novac za DDK i isti daruju krv i budu primjer drugima uz medijsko praćenje". Također, važnim se čini istaknuti komentar: "Koliko to čuva tuđe zdravlje, toliko čuva i zdravlje onoga tko daruje. Podići svijest omladine da to čine je nešto na što treba definitivno obratiti više pažnje".

ZAKLJUČNA RAZMATRANJA I PREPORUKE

Na temelju prezentovanog sadržaja u studiji, možemo utvrditi da je spremnost za darivanje krvi kod građanki i građana u Federaciji Bosne i Hercegovine na nešto nižem nivou u odnosu na zemlje Evropske unije. Svakako da mnogi faktori pridonose takvoj situaciji, prije svega promjena životne paradigme u pandemijskom periodu i "nova stvarnost" značajno je utjecala na povećanje straha kod građanki i građana kada je riječ o vlastitom zdravlju što je direktno utjecalo na spremnost da se daruje krv. Nadalje, iznimno visok postotak građanki i građana koji nisu dovoljno informisani o načinima i procesu darivanja krvi te svim prednostima koje ono daje kako za društveno odgovorno djelovanje tako i za vlastito zdravlje. Čini se zgodnim spomenuti i jedan od razloga koji su mnogi zaposleni ispitanici spomenuli, a odnosi se na prava i privilegije darivaoca krvi koji se ne poštuju, dominantno u realnom sektoru zaposlenja te time onemoguće ili umanjuje želju građanki i građana koji imaju pozitivan stav i spremnost za darivanje krvi. Sumarno kazano, izuzmemmo li (što je sasvim opravdano) zdravstvenu nemogućnost koja je glavni razlog koji sprječava većinu građanki i građana koji bi željeli darivati krvi, nažalost strah i s time povezana neinformisanost najviše utječe na pozitivniju sliku kada je riječ o darivanju krvi u FBiH. Napominjemo i ovdje da svako istraživanje pa i ovo ima određene rizike prilikom provođenja istraživanja koji mogu utjecati na dobijene i prezentovane rezultate. Tako u ovom slučaju nemogućnost dobijanja podataka slučajnim direktnim (f2f) ispitivanjem zbog pandemijskog perioda doprinosi većoj mogućnosti davanja društveno poželjnih odgovora. Također online ispitavanje automatski isključuje one koji "nisu online" te se narušava jedan od osnovnih kriterija reprezentativnosti uzorka koji se odnosi na jednaku mogućnost svih članova ciljne populacije da budu birani u uzorak.

Na temelju dobijenih rezultata može se prepostaviti da bi idući koraci koji su identifikovani kako deficitarni a varijabilni, dakle procjenjuje se da bi primjena drugačijeg pristupa imala pozitivan efekat, primarno sistemskim pristupom i izradom kratkoročnih, srednjoročnih i dugoročnih strategija u ovoj oblasti bili lakše primjenjivi. Te strategije prema mogućnostima koje ima CK FBiH kako materijalno tako i ljudski trebale bi uključivati kompletну promjenu online prisustva CK FBiH tako da se na brz i jednostavan način građanke i građani mogu informisati o načinima i procesu darivanja krvi. Uz ove informacije građankama i građanima treba biti ponuđena mogućnost izbora više termina za darivanje krvi, najčešće u poslijepodnevnim satima odnosno kako je identifikovano poslije 17:00. Također, potrebno je investirati u video sadržaj koji bi bio fokusiran prvenstveno prema mlađoj populaciji gdje bi se kratki videozapisi putem određene promotivne kampanje prezentovali široj javnosti na najpoznatijim društvenim mrežama: Instagram, Facebook, TikTok, Snapchat, Twitter, itd. Nadalje, umrežavanje svih ureda CK u Federaciji Bosne i Hercegovine (kako online tako i offline) te formiranje baze podataka koja prati trendove u ovoj oblasti značajno bi utjecala na kvalitetu podataka i uočavanje zadovoljstva ili nezadovoljstva građanki i građana u ovom području. Potrebno je da CK nastavi i pojača saradnju s privatnim sektorom u području društveno odgovornog djelovanja i promidžbe tog djelovanja putem vlastitih kanala kao pozitivnih primjera i spremnosti donosioca odluka u privatnom sektoru da učestvuju u kampanjama darivanja krvi. Transfuzija krvi bitan je dio moderne zdravstvene zaštite. U skladu s preporukama WHO-a, treba se raditi na uspostavljanju Nacionalne politike krvi i strateškog okvira koji će osigurati odgovarajuću opskrbu sigurnim i efikasnim krvnim proizvodima i povezanim medicinskim uslugama koje se koriste na odgovarajući način za dobrobit svih pacijenata. Na kraju, neophodno je pratiti trendove u ovoj oblasti putem kontinuiranih istraživanja koje bi mogli obavljati kantonalni ili gradski uredi CK FBiH periodično svaka 24 mjeseca na standardizovanom anketnom upitniku. Time bi se dobili podaci kojima bi bili u mogućnosti identifikovati dodatne nedostatke ali i pozitivna gledišta koja se uoče i eventualno iste primjenjivati na drugim područjima.

BIBLIOGRAFIJA

Allain, J.-P. (2011, maj 03). Moving on from voluntary non-remunerated donors: who is the best blood donor? Cambridge, UK: Wiley Online Library. Retrieved april 2021, from <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1111/j.1365-2141.2011.08708.x>

American Red Cross. (2021). American Red Cross: Blood Service.

Retrieved april 2021, from How Blood Donations Help: <https://www.redcrossblood.org/donate-blood/how-to-donate/how-blood-donations-help/blood-needs-blood-supply.html>

Cirino, E. (2017, mart 14). The Disadvantages of Donating Blood. Retrieved april 2021, from <https://www.healthline.com/health/disadvantages-blood-donation>

Edgren, G., Tran, T. N., Hjalgrim, H., Rostgaard, K., Shanwell, A., Titlestad, K., Wikman, A., Norda, R., Jersild, C., Wideroff, L., Gridley, G., Adami, J., Melbye, M., Nyrén, O., & Reilly, M. (2007). Improving health profile of blood donors as a consequence of transfusion safety efforts. *Transfusion*, 47(11), 2017-2024. Retrieved april 2021, from <https://doi.org/10.1111/j.1537-2995.2007.01425.x>

Hrvatski zavod za transfuzijsku medicinu. (n.d.). Hrvatski zavod za transfuzijsku medicinu: Darivanje krvi. (Kreativna poslovna rješenja) Retrieved april 2021, from O darivanju: <https://hztm.hr/hr/content/2/darivanje-krvi/14/o-darivanju/>

INOVA blood donor services. (2021). (Yoko Co) Retrieved april 2021, from Blood types: <https://www.inovablood.org/donate-blood/ideal-donation-for-your-blood-type/>

Kamhieh-Milz, S., Kamhieh-Milz, J., Tauchmann, Y., Ostermann, T., Shah, Y., Kalus, U., Salama, A., & Michalsen, A. (2016). Regular blood donation may help in the management of hypertension: an observational study on 292 blood donors. *Transfusion*, 56(3), 637-644. Retrieved april 2021, from <https://doi.org/10.1111/trf.13428>

Murphy, E. L. (2012). BMI and obesity in US blood donors: a potential public health role for the blood centre. *Public health nutrition*, 15(6), 964-971. Retrieved april 2021, from <https://doi.org/10.1017/S1368980011003405>

Nall, R. (2020, juni 3). Medical News Today: Newsletter. Retrieved april 2021, from Advantages and disadvantages of donating blood: <https://www.medicalnewstoday.com/articles/319366>

Parlament Federacije BiH. (2006, jun 07). Zakon o Crvenom krstu/križu Federacije BiH. (28/06). Sarajevo, Bosna i Hercegovina: Službene novine FBiH. Retrieved april http://www.podaci.net/_gBiH/propis/Zakon_o_Crvenom/Z-ckrstu04v0628.html, 2021

Parlament Federacije BiH. (2010, februar 28). Zakon o krvi i krvnim sastojcima. (09/10). Sarajevo, Bosna i Hercegovina: Sluzbene novine FBiH. Retrieved april 2021, from Zakon o krvi i krvnim sastojima: <https://www.fmoh.gov.ba/index.php/zakoni-i-strategije/zakoni/zakon-o-krvi-i-krvnim-sastojcima>

Parlament Federacije BiH. (2016). Zakon o radu FBiH. (1/16). Sarajevo, Bosna i Hercegovina: Službene novine FBiH. Retrieved april 2021, from Zakon o radu FBiH: http://www.fipa.gov.ba/publikacije_materijali/zakoni/07.12.2018%20ZAKON%20O%20RADU%20FBIH.LAT.pdf

Peffer K, den Heijer M, de Kort WLAM, et al. (2019). Cardiovascular risk in 159 934 frequent blood donors while addressing the healthy donor effect. *Heart*, 105, 1260-1265. Retrieved april 2021, from <https://heart.bmj.com/content/105/16/1260>

Vodič za dobrovoljno davalanstvo krvi. (2016, oktobar). Sarajevo, Bosna i Hercegovina.

We Are Blood. (2021). (Monkee-Boy) Retrieved April 2021, from We Are Blood: Types of Donations: <https://weareblood.org/donate-blood/types-of-donations/>

WHO. (2011). Blood donor counselling: implementation guidelines. Retrieved March 2021, from WHO web stranica: https://www.who.int/bloodsafety/voluntary_donation/Blooddonorcounselling.pdf?ua=1

WHO. (2012). Blood donor selection, Guidelines on Assessing Donor Suitability for Blood Donation. Retrieved april 2021, from WHO web stranica: http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/76724/9789241548519_eng.

Wilkinson SL et al. (2011). Characteristics of post-donation information donors and comparison. *Transfusion*. NHLBI Retrovirus Epidemiology Donor Study-II.

RECENZIJE RUKOPISA

„DOBROVOLJNO DARIVANJE KRVI U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE STANJE I PERSPEKTIVE“

MIŠLJENJE O STUDIJI

Studija pod nazivom "Dobrovoljno darivanje krvi u Federaciji Bosne i Hercegovine stanje i perspektive" rezultat je empirijskog istraživanja o značaju dobrovoljnog darivanja krvi u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Koristeći rezultate istraživanja i relevantnu literaturu, kao i dosadašnju praksu u ovoj oblasti, autori su napisali studiju, koja će nesumnjivo doprinijeti razvoju ove nedovoljne ispitane, ali izuzetno značajne oblasti ne samo u Bosni i Hercegovini, već i u regiji.

Rukopis je tematski i metodološki struktuisan u integralnu cjelinu koja odgovara naslovu publikacije. Sastoji se od četiri komplementarna poglavlja, u koje se ne ubrajaju predgovor i bibliografija.

U prvom dijelu studije pod naslovom Historijski razvoj Crvenog krsta/križa u Bosni i Hercegovini autori vrlo detaljno i sveobuhvatno predstavljaju etape razvoja Crvenog krsta/križa u BiH od njegova utemeljenja 1912. godine do danas, ukazujući na značajne promjene koje su se događale i koje su se odrazile na njegovu organizaciju. Ovo poglavlje izuzetno je značajno s obzirom na to da su sistemski predstavljeni događaji koji su doveli do disolucije Crvenog krsta/križa BiH i aktivnosti na njegovoj konsolidaciji u Federaciji Bosne i Hercegovine.

U dijelu Uloga i značaj darivanja krvi u savremenim društvima autori, pozivajući se na zakonsku regulativu, navode ko može prikupljati krv i ulogu Crvenog krsta/križa FBiH u ovim aktivnostima. Predstavljaju i objašnjavaju tipove davalaca krvi i ukazuju na rezoluciju Svjetske zdravstvene organizacije koja potiče sve države članice da razviju državne sisteme utemeljene na dobrovoljnim neplaćenim darivanjima krvi, i prezentuju podatke o stanju u oblasti dobrovoljnog darivanja krvi

u pojedinim zemljama, a prema nalazima SZO. U dijelu ovog poglavlja pod naslovom Prikupljanje krvi i krvnih sastojaka autori prezentuju i objašnjavaju vrste davanja krvi što ima poseban značaj jer većina ljudi ne zna za ove razlike i ovo ima poseban edukativni značaj za stanovništvo. Posebnost ovog poglavlja je i u tome što su navedene preporuke Svjetske zdravstvene organizacije u pogledu kriterija i standardnih operativnih postupaka vezanih za darivanje krvi, i zakonske regulative u FBiH. Također, u ovom poglavlju dat je pregled iz Vodiča za dobrovoljno davalštvo krvi koji je izdao Crveni krst/križ FBiH 2016. godine, a odnosi se na kriterije po kojima se privremeno i trajno ne može dati krv. Pored toga, u ovom poglavlju ukazuje se na značaj dobrovoljnog darivanja krvi za društvenu zajednicu, ali i za zdravlje ljudi.

U trećem, centralnom dijelu, pod naslovom Kvantitativna dionica istraživanja predstavljeni su metodologija, uzorak i rezultati istraživanja. Ovo poglavlje od izutetne je važnosti s obzirom na to da predstavlja temelj za izradu publikacije i određivanje aktivnosti Crvenog krsta/križa FBiH kako bi podigla svijest među građanima naše zemlje o značaju darivanja krvi. Istraživanje je provedeno u svim kantonima u FBiH na reprezentativnom uzorku. Prikazani su i analizirani rezultati istraživanja s gledišta: spremnosti za darivanje krvi, učestalosti darivanja krvi, razlike u odnosu na spol, godine života, nivo obrazovanja, sektor zaposlenja itd. Poseban je značaj ovog istraživanja to što su utvrđeni razlozi zbog kojih ispitanici ne daruju krv. Ovo je vrlo važan podatak jer među ispitanicima koji nikada nisu darivali krv jedna četvrtina kao razlog navela je nedovoljnu informisanost, a značajan broj naveo je druge razloge koji bi se kroz edukacije i davanje pravih informacija mogli otkloniti. Pored toga, istraživanjem se željelo utvrditi koliko je ispitanika ili članova njihovih porodica imalo potrebu za transfuzijom krvi i na koji način se osiguravala. Nalazi istraživanja prezentovani su jasno i sistemski i predstavljaju dobar putokaz budućih aktivnosti i težišta rada Crvenog krsta/križa FBiH kako bi se postigli bolji rezultati u ovoj oblasti.

Na kraju, u dijelu Zaključna razmatranja i preporuke, autori zaključuju da je spremnost stanovnika u FBiH za darivanje krvi na nižem nivou u odnosu na zemlje Evropske unije i navode faktore koji u većoj ili manjoj mjeri utječu na takvu situaciju i daju preporuke kako da se identifikovani problemi riješe i unaprijedi oblast dobrovoljnog darivanja krvi.

ZAKLJUČAK I OCJENA

Autori su za izradu studije koristili relevantnu bibliografiju koja uključuje domaće i međunarodne pravne propise i rezultate istraživanja u pojedinim zemljama. Rezultati empirijskog istraživanja, studiji daju izuzetan aplikativan značaj, u pravcu poboljšanja prakse dobrovoljnog darivanja krvi. Ovom su se studijom autori svrstali u grupu rijetkih istraživača u oblasti dobrovoljnog darivanja krvi ne samo u Bosni i Hercegovini, već i u regiji.

Mišljenja sam da će publikacija biti od izuzetne koristi ne samo za profesionalce koji rade u ovoj oblasti i donosi odluka, nego i za cjelokupno stanovništvo. Za profesionalce i donosi odluka na različitim nivoima ova studija otvara puteve dalnjeg djelovanja i donošenje kratkoročnih, srednjoročnih i dugoročnih strategija u okviru kojih će planirati i donositi akcijske planove u cilju prevladavanja identifikovanih problema i unapređenja ove oblasti i postizanja boljih rezultata. Za stanovništvo naše zemlje, ali i zemalja regije ova studija ima poseban značaj zbog svog edukativnog sadržaja koji će nesumnjivo doprinijeti povećanju svijesti o značaju i važnosti darivanja krvi i potaknuti ih na humani čin darivanja krvi, jer krv nema alternativu i neophodna je u spašavanju ljudskih života.

Iz svih navedenih razloga, sa zadovoljstvom preporučujem štampanje cjelovitog teksta rukopisa.

U Sarajevu, 14.10.2022.

Recenzent
Prof. dr. Suada Buljubašić

MIŠLJENJE O ISTRAŽIVAČKOM PROJEKTU

Projekt pod nazivom "Dobrovoljno darivanje krvi u Federaciji Bosne i Hercegovine-stanje i perspektive" rezultat je kvantitativnog istraživanja o značaju dobrovoljnog darivanja krvi u Federaciji Bosne i Hercegovine. Autori su na temelju novih metoda i postupaka evidentirali kako unaprijediti i inovirati načine, oblike animacije i regrutacije dobrovoljnih davalaca krvi, a posebno mladim i onih koji prvi put daruju krv.

Sam historijski dio ima ogroman značaj za društvo, put kojim se prenose saznanja i iskustva. Studija detaljno prikazuje historijski tok razvoja Crvenog križa koji počinje u Tuzli. Vrlo je zanimljivo pratiti kroz rad uzlaznu putanju Crvenog križa Federacije BiH kako u organizacijskom, tako i u operativnom radu koji kroz kantonalne, gradske i općinske organizacije provodi svoje aktivnosti. Iako je glavni početni cilj i Međunarodnog Crvenog križa bio baziran na pružanju prve pomoći, edukaciji u pružanju prve pomoći, sve je jasnije koliko dobrovoljno davalštvo ima značajnu ulogu u aktivnostima Crvenog križa i sve mu se više posvećuje pažnja. Historijski razvoj Crvenog križa u Bosni i Hercegovini upoznaje nas sa temeljnim načelima Pokreta Crvenog križa još u Ženevi koji se polako preslikao na sve članice Crvenog križa, a sama načela podudaraju se s načelima darivanja krvi kroz prizmu humanosti, neutralnosti, nezavisnosti, dobrovoljnosti, jedinstva i univerzalnosti. Kroz samu historiju organizacija Crvenog križa štiti život, zdravlje i poštuje svaku osobu, ne pravi razliku prema klasi ili rasi pojedinca, djeluje u skladu s načelima i provodi djelatnost na cijelom teritoriju.

Studija će biti od koristi ne samo profesionalcima, već i dobrovoljnim davaocima krvi, onima koji to žele postati, budućim volonterima Crvenog križa, omladini i kompletном društvu.

Odlomak koji se odnosi na Ulogu i značaj o darivanju krvi u savremenim društvima opisuje detaljno sve o darivanju krvi, značaju za darivače i pacijente, prednosti i mane darivanja krvi, prednosti za davaoce, nedostatke, procedure, razmatranja. Autor na jednostavan način upoznaje čitaoca kako se odlučiti za darivanje dragocjene tekućine, gdje se krv skladišti i kako se transportuje do pacijenta, a poštujući preporuke Vijeća Evrope, Svjetske zdravstvene organizacije i Zakon o krvi i krvnim sastojcima.

Provedeno je kvantitativno istraživanje koje zapravo predstavlja iskustveno istraživanje pomoću matematičkih ili računarskih tehnika. Opravдан je cilj matematičkog istraživanja u smislu razvoja teorije povezane s društvenim fenomenima. Kvantitativno istraživanje provedeno je kroz proces mjerjenja na određenom uzorku, odnosno slučajnom uzorku svih građanki i građana koji imaju pristup internetu i društvenim mrežama u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Istraživanje je iznimno korisno jer dobijeni pokazatelji mogu poslužiti da se dobije jasan okvir u kojem pravcu trebaju ići strategije koje se vode u procesu promovisanja i motivisanja stanovništva da u što je moguće većem broju prihvate biti dobrovoljni darovaoci krvi.

Dolazi se do činjenice da je bitno promovisati, edukovati, ali i animirati stanovništvo, prvenstveno putem Crvenog križa/krsta Federacije Bosne i Hercegovine da postupa društveno odgovorno i u što većem postotku daruje krv ako je u mogućnosti, a onda i putem interneta, medija, portala. Postotak dobrovoljnog davalštva u BiH prilično je nizak i iznosi oko 2 %, za razliku od susjednih zemalja.

Zanimljivo je da se zaposleni u sektoru zdravstvene zaštite ne razlikuju značajno od drugih sektora koji su izrazili veću spremnost za dobrovoljno darivanje krvi u odnosu na zaposlene u zdravstvenom sektoru, što nas sve zajedno upućuje na to da treba podizati svijest kod građana o značaju darivanja krvi kao resursa koji treba stalno obnavljati. Zabrinjava činjenica da kao stanovništvo nismo zdravi, najčešći razlozi zašto neko nije dobrovoljni davalac su zdravstveni razlozi 34,45% i anketa je nakon pandemije to otkrila.

Autori su detaljno istražili uzroke zbog kojih građani ne daruju krv i na prvom mjestu pored pandemije koja je uveliko utjecala na svaki segment, neinformisanost je glavni uzrok dileme oko darivanja krvi. Skrenuta je pažnja na značaj edukacije, ali na savremen način, kako se i druge informacije najbrže prenose, a to su internetski portali, Facebook, Twitter, i druge društvene mreže, gdje je aktivna mlađa populacija, a upravo cilj u savremenom krvnom bankarstvu je podmlaćivanje stanovništva u darivanju krvi, regrutovanje novih davaoca. Svakako je autor skrenuo pažnju na male privilegije koje ima darivalac krvi te se nadamo da će kroz ovu studiju biti upoznato šire stanovništvo koje će razmisliti o tretmanu dobrovoljnih davalaca krvi, našeg blaga. Autor je prepoznao značaj da se i Crveni križ i transfuzijske službe prilagode

davaocima, u smislu radnog vremena i dolaska na darivanje, do privilegija koje ne podrazumijevaju novčanu naknadu, a znače davaocu krvi.

Citirani radovi uključili su najnovije analize, kako evropske tako i svjetske, uključujući obavezne preporuke WHO-a, Vijeća Evrope kao i zakonske postupke koji se odnose na Zakon o krvi i krvnim sastojcima, Zakon o Crvenom križu i Zakon o radu, čime je sve ujedinjeno da bi se dobole relevantne informacije koju upotpunjuju studiju.

Zahvaljujemo timovima Crvenog križa na saradnji, zadovoljstvo je bilo učestvovati na jednom ovako važnom projektu. Timski rad učinio je ovu studiju kvalitetnom i zaslužuje pažnju kako pojedinca, tako i kompletног društva.

Sarajevo; 16.10.2022.

Recenzent/i:

Prim.dr Aida Djozo, specijalista transfuziolog
dr Alma Ljuca, specijalista transfuziolog
Zavoda za transfuzijsku medicinu FBiH

Mišljenja sam da će publikacija biti od izuzetne koristi ne samo za profesionalce koji rade u ovoj oblasti i donosioce odluka, nego i za cijelokupno stanovništvo. Za profesionalce i donosioce odluka na različitim nivoima ova studija trasira puteve daljnje djelovanja i donošenje kratkoročnih, srednjoročnih i dugoročnih strategija u okviru kojih će planirati i donositi akcione planove u cilju prevazilaženja identifikovanih problema i unapređenja ove oblasti i postizanja boljih rezultata. Za stanovništvo naše zemlje, ali i zemalja regiona ova studija ima poseban značaj zbog svog edukativnog sadržaja koji će nesumnjivo doprinijeti povećanju svijesti o značaju i važnosti darivanja krvi i potaknuti ih na humani čin darivanja krvi, jer krv nema alternativu i neophodna je u spašavanju ljudskih života.

Prof. dr Suada Buljubašić

Autori su detaljno istražili uzroke zbog kojih građani ne daruju krv, i na prvom mjestu pored pandemije koja je uveliko uticala na svaki segment, neinformisanost je glavni uzrok dileme oko darivanja krvi. Skrenuta je pažnja na značaj edukacije, ali na savremen način, kako se i druge informacije najbrže prenose, a to su Web portalni, Facebook, Twitter, i druge društvene mreže, gdje je aktivna mlađa populacija, a upravo cilj u savremenom krvnom bankarstvu je podmlađivanje populacije u darivanju krvi, regrutovanje novih davalaca. Svakako je autorski tim skrenuo pažnju na male privilegije koje ima darivalac krvi, te se nadamo da će kroz ovu studiju biti upoznata šira populacija koja će razmisliti o tretmanu dobrovoljnijih davalaca krvi, našeg blaga.

*Prim.dr Aida Djozo
dr Alma Ljuca*